

ŠTEVILKA 3 OKTOBER 2022

TÀBOR

Poštna plačana pri pošti: 1102 Ljubljana | TISKOVINA

TABORNIKI

tema meseca

+ TABORNIŠKI
SPOMINI
...

Okusi navdiha

Zlet 2022

Odgovorna urednica

Metoda Zalar

Glavna urednica

Iva Štefanija Slosar

Urednica fotografije

Mariša Ratajec

Urednica ilustracij

Jovana Đukić

Oblikovanje

Maša Pušnik

Lektoriranje

Urša Terčon in Dajana Trifunović

Ožji sodelavci

Maja Bizjak, Anja Bolčina, Darja Čadež, Urša Dimič, Matej Kelemen, Maja Kramar, Alja Ločičnik, Nina Medved, Tina Mervic, Lea Morano, Darja Petrič, Urša Primožič, Primož Pungartnik, Lana Stanojević, Tina Stepišnik, Rok Šarič, Zala Škrabelj, Domen Uršič, Mojca Videmšek

Fotografija na naslovnici

Matej Verbuč

Fotografija na zadnji strani

Mariša Ratajec

Naslov uredništva

revija.tabor@taborniki.si

Izdajatelj

Zveza tabornikov Slovenije
Einspielerjeva 6, Ljubljana

Grafična priprava

Petra Grmek in Miha Maček
(Reakcija d.o.o.)

Tisk

Schwarz print d.o.o., Ljubljana

Naklada

6900

Revija Tabor prejmejo vsi člani Zveze tabornikov Slovenije s poravnano letno članarino. Članarina in prejemanje revije sta vezana na koledarsko leto (januar-december).

Poština plačana pri pošti 1102 Ljubljana. Revija je vpisana v razvid medijev Ministrstva za kulturo RS pod zaporedno številko 792.

ISSN 0492-1127

Dejavnosti ZTS sofinancirajo:

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA OBRAMBO
UPRAVA REPUBLIKE SLOVENIJE
ZA ZAŠČITO IN REŠEVANJE

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE,
ZNANOST IN ŠPORT

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE,
ZNANOST IN ŠPORT
URAD REPUBLIKE SLOVENIJE ZA MLADINO

4 Dogajalo se je
Aktualne novice iz rodov

6 Slišim, vidim, vodim
Kaj bo pa letos rdeča nit?

8 Eksperimentalnica
Na kateri tečaj greš pa ti? 3. del

10 Medvedki in čebelice
Novim dogodivščinam naproti

14 Gozdozniki in gozdoznice
Okusi navdiha: deset nasvetov za pisanje

18 V divjino
Dvignjeno ležišče iz šotorke

20 Strani organizacije
V spomin in zahvalo dr. Rupku Godcu

22 Reportaža
Kako smo taborniki plezali nazaj na drevo / Kam, če ne na ROT?

V tokratni številki predstavljamo kar dve pomembni akciji. Vseslovenski Zlet je gotovo zaznamoval letošnje taborniško poletje. Zbrali smo zgodbe različnih udeležencev, ki povedo, kako so se imeli in kaj morda ni teklo po načrtih. Z Republiškega orientacijskega tekmovanja pa se nam je javila avtorica, ki dogajanje popisuje v svojevrstnem dnevniku. Si se katere od akcij udeležil tudi ti? Ali pa morda prepoznaš prijateljico na fotografijah? Preveri v rubriki *Reportaža*.

28 Intervju
Kdo je Sova, ki se vam je oglašala iz taborniške pisarne?

30 Pisma bralcev
Pohodni bivak ali iskanje medveda po bloških gozdovih

32 PP strani
Vodniški tečaji po vseh koticih Slovenije

36 Vsemu bomo kos
Svet čustev

40 Brez meja
So bili Latvijec, Črnogorka, Slovenec in Islandka v Bohinju ...

Na Wood Badge tečaju sodelujejo tudi tabornice in taborniki iz tujine. Ker se taborništvu v različnih državah razlikuje, smo dve tečajnici mednarodnega modula povprašali za mnenje. Izkušnjo sta opisali v svojem maternem jeziku. A brez skrbi, njuno zgodbo si lahko v rubriki *Brez meja* prebereš tudi v slovenščini.

43 Razvedrilo
Knjigožer in filmoljub / Strip / Rumene strani

Kaj delajo taborniki **poleti?**

Besedilo: Iva Štefanija Slosar, glavna urednica

S septembrom smo opravili in že dodobra vstopili v šolsko, taborniško, študijsko in še kakšno drugo leto. Šolarji ste verjetno že dobili prve ocene, dijaki prvih letnikov spoznali, kateri sošolci so vam blizu, s katerimi pa verjetno ne boste postali ravno najboljši prijatelji. Tako pač je, v vsaki skupini smo različni ljudje ... Za nami so tudi že prva vodova srečanja, odvisno od tega, ali v vašem rodu taborniško leto začnete septembra ali oktobra. Tudi v tem se razlikujemo. Čeprav smo vsi del taborniške organizacije, nosimo rutice in kroje, ki nas na zunaj delajo prepoznavne in s tem pripadnike iste skupine, se na ravni območij, rodov in celo vodov med seboj precej razlikujemo. Vsako taborniško leto je nova priložnost za raziskovanje, kaj lahko znotraj taborništva odkrivamo in dosežemo. O načrtu za prihajajoče leto se vodstvo rodov dogovori na posvetih, dobro pa je, da imamo znotraj Zveze tabornikov Slovenije tudi dogodke, kjer se člani, vodniki, načelniki ali angažirani posamezniki povežejo, si izmenjajo različne prakse, načine dela in ideje.

V tokratnem Taboru smo se zato odločili, da se ozremo v bližnjo preteklost – poletje, ko smo se taborniki družili na rodovih taborih, izletih pa tudi vseslovenskem Zletu, vodniških tečajih, Wood Badgu in drugih specialističnih tečajih. Predstavljene so izkušnje udeležencev, ki vam bodo naslikale vsaj delček tega, kar so doživeli in kar lahko v prihajajočih letih morda izkusite tudi vi. Priprli pa smo tudi vrata prihodnosti in pogledali, kaj nas letos še čaka in s čim vse lahko popestrimo svojo taborniško izkušnjo. Prihod hladnih in mokrih dni še ne pomeni, da moramo z vsemi zanimivimi aktivnostmi počakati na prihod pomladi. Nekaj idej najdete na naslednjih straneh, lahko pa del jeseni posvetite tudi sanjarjenju o tem letu, naslednjem poletju in še dlje.

Izkoristite prostor za raziskovanje in preizkušanje, ki vam ga ponuja taborništvo, se vidimo na tekmovanjih, orientacijah, izobraževanjih in vseh neobveznih druženjih, kar tako, da se mamó faj! Srečno!

DOGAJALO SE JE

Prji Rodu kraških viharnikov so medse sprejeli 4 nove člane.

Kokrškega rodu ne preseneti niti dež.

Člani Rodu Koroških Jeklarjev so na taborjenju praznovali božič.

Pizze na taborjenju se je razveselil Rod Pusti grad.

Rod zelenega jošta je užival na taboru ljubezni.

Rod Kraških jirt med odhodom na prenočevanje izven tabora.

Avtorji in avtorice fotografij od zgoraj levo proti spodaj desno: RKV Postojna, Kokrški rod Kranj, RKJ Ravne na Koroškem, RZŽ Žiri, RSK Idrinja, RDGO Celje, RPG Šoštanj, RZJ Kranj, RKJ Sežana, RMT Ljubljana, RSR Ilirska Bistrica, RKJ Spodnja Idrija.

Ste se na taborjenju že mečevali? Rod Zelenega Žirka se je!

Rod Srebrnik Krtov Idrija je podelil novo MČ rutico.

Rod II. grupe odredov Celje je na taborjenju obiskal kuža.

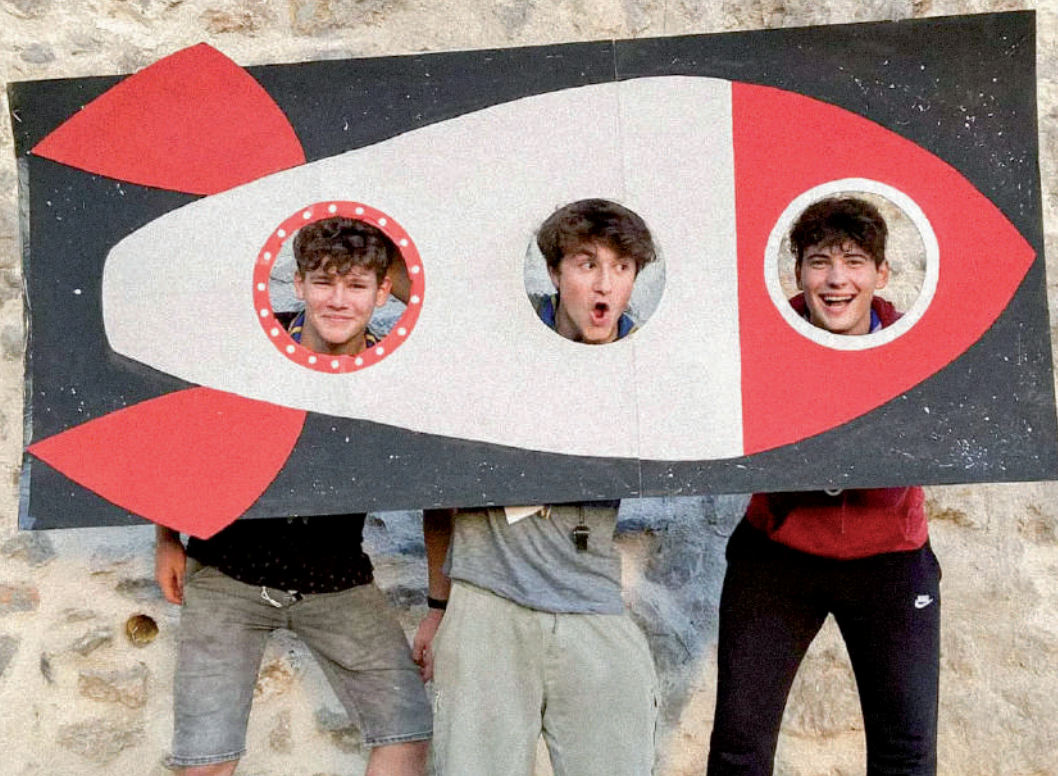
Na vodniškem tečaju MZT je taborilo 8 Možvircev: 4 telajniki, 3 mentorji in 1 kuhar.

V Ilirski Bistrici je Rod Snežniških ruševcev ponovno organiziral TOTEM.

Rod Kranjskega Jegliča je praznoval že 60. rojstni dan. Čestitamo!

Kaj bo pa letos rdeča nit?

Besedilo: Rod zelenega Jošta, Janja Skarlovnik in Rihard Pelko

Tokrat se bomo posvetili tematiki, s katero se je verjetno srečal že vsak tabornik. Saj ste že slišali za rdečo nit? Ja, ja, to je tista osrednja tematika, zaradi katere se vodstvo na taborjenju oblači v smešne kostume, včasih imamo zaradi nje tudi neobičajne delavnice ali pa se ob ognju celo odigra predstava na to temo. A kljub zabavi, ki jo prinaša, je včasih rdečo nit težko vključiti v program ali pa se to vodstvu enostavno ne ljubi. Oglej si nekaj idej in izkušenj z ustvarjanjem rdeče niti. Poleg taborjenja lahko z njo poživiš tudi druge oblike akcij.

ZA TRAJNEJŠI SPOMIN

Rdeča nit je znotraj našega Rodu zelenega Jošta pomemben del vsakega taborjenja. Poleg tega, da s tematiko vedno pridejo tudi ideje za aktivnosti, zanimiva in zabavna rdeča nit udeležencem in vodstvu ostane v boljšem spominu. Na bodočih srečanjih

potem slišiš: »O, to je pa bilo na tistem taboru, kjer smo bili kavbojci na divjem zahodu!«

Letos smo na taboru snemali šov Ljubezen po taborniško. Vodstvo tabora smo bili snemalna ekipa, ki smo se ukvarjali z medsebojnimi »dramicami«,

predvsem pa vedno poskrbeli za trač med udeleženci. Vsak večer smo odigrali skeč, ki se je končal tako, da so udeleženci nestrpno čakali naslednji del. Skriti prijatelj je bil ljubezensko začinjjen, imeli pa smo tudi taborni časopis, ki so ga pri zajtrku vsi navdušeno brali, saj je bil poln senzacionalističnih novic, aferic in podobnega čtiva. Tabor je bil kmečko okrašen, po okolici pa so bili poskriti srčki z izzivi. Na vsakem srčku je bila naloga, npr. »vodniku povej nekaj lepega« ali »nekomu v svojem vodu daj poljubček«. Kdor je našel srček in opravil izziv, je dobil točko. Srce naše rdeče niti pa so seveda bili večerni programi, ki so vključevali zmenkarije, veliki kmečki kviz, rin-čin-čin ob ognju, strateško igro v parih na temo kmečkih opravil, disko štabec ...

ELEMENT DRUGAČNOSTI

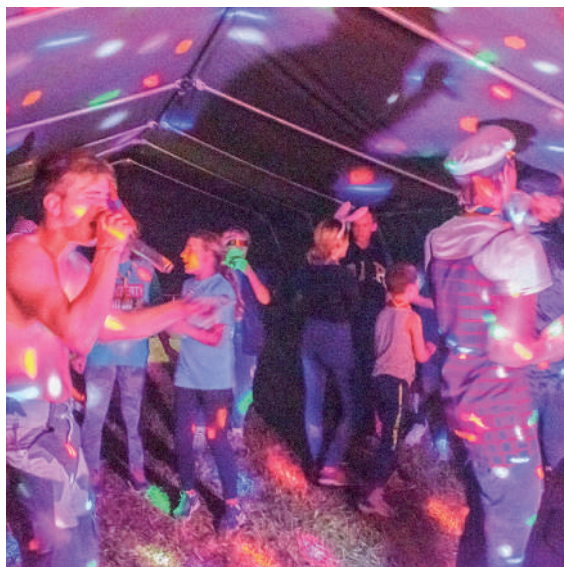
Začetki tekmovanja GROF (Grajske orientacijske fešte) segajo v leto 2010. Takrat smo se taborniki rodu Druge grupe odredov Celje vprašali, kaj želimo s svojim tekmovanjem ponuditi tekmovalcem in kaj nas bo naredilo drugačne od preostalih tekmovanj. Rodila se je ideja o tekmovanju s srednjeveško tematiko, kjer bi se tekmovalci lahko vrnili

nazaj v čas in vsaj en dan prebili v grajskem okolju na našem Celjskem gradu. Dejstvo da dajemo vsako leto tekmovanju rdečo nit povezano z srednjim vekom, nas dela drugačne in zanimive. Vsi so v pričakovanju kakšno bo vodilo tekmovanja letos ali drugo leto in posledično, kakšne bodo naloge in izzivi. Nam pa na drugi strani rdeča nit pomaga pri organizaciji, razvijanju idej in kreativnosti ter nenazadnje prepoznavnosti tekmovanja. Z njo se povezujejo naloge, delavnice, promocija, našitki, rekviziti, pokali, dekoracija in zgodba tekmovanja v eno celoto.

VZGOJNI MOMENT

Včasih se taborniki z dosledno izvedeno rdečo nitjo prvič srečajo na vodniškem in kasneje Wood

Badge tečaju. In čeprav tu ne gre za rodovo akcijo, so zakonitosti kako se rdečenitjenja lotiti precej podobne. Rdeča nit ima na našem, GOOT vodniškem tečaju, prav posebno mesto. Ne le, da jo delamo za zabavo, temveč želimo vanjo vključiti tudi učni in vzgojni moment, hkrati pa tečajnikom predati, kako se pripravi dobro rdečo nit, ki lahko lepo popestri vsak program. Urnik tečaja je precej poln raznih aktivnosti, vendar si vedno vzamemo čas ter program popestrimo z raznimi rdečenitnimi dodatki. Letos smo imeli Atlantido, zdela se nam je ravno prav običajen in morda pogost primer teme, na katerem smo želeli tečajnikom predstaviti, kaj vse se da iz nje pričarati.

Pomembno je, da se zna vsak povezati s svojo vlogo in se vživeti v rdečo nit, saj kostum ni le oprava. Pred tečajem smo po pošti tečajnikom poslali tematska pisma in jih s tem povabili na tečaj, h krati pa so dobili tudi svojo vlogo. V Marindolu smo preimenovali prostore ter jih tematsko okrasili. Z vsak dan smo imeli izdelano zgodbo z zapletom in razpletom, ki je sovpadala

z dogodki na samem tečaju, kot sta bivač in prihod otrok. Tako smo, sicer bolj našemljeni v stare Grke, kot Atlantidce deset dni uganjali norčije, na koncu, ko smo se poslavljali, pa smo tečajnikom predali še popotnico, naj uporabijo in prenašajo pridobljeno znanje Atlantide naprej v svojih rodovih, saj se mi potapljam. Komaj je bil tečaj zaključen, smo bili mi že z mislijo pri novi temi. za prihodnje leto.

Sezona rdeče niti traja celo leto, ne zgolj poleti. Jesenovanje ali zimovanje bo s tematskim pridihom še bolj zanimivo za člane in vodstvo, gotovo pa bodo nastale tudi zabavne fotografije.

Na kateri tečaj greš pa ti? 3. del

Besedilo: ekipa tečaja prve pomoči, fotografije: arhivi specialističnih tečajev

V prejšnjih številkah smo že preverili, v katerih mitih o specialističnih tečajih je kanček resnice in kateri stojijo na trhljih temeljih. V tokratni številki ti predstavljamo še specialistični tečaj prve pomoči, ki pa se ne odvija poleti, temveč pride na vrsto v hladnejših mesecih. Je to morda tečaj, na katerega si čakal vse življenje? Večina letošnjih specialističnih tečajev je sicer že za nami, a smo zate zbrali nekaj dokumentarnega gradiva, ki te bo morda prepričalo, da katerega od tečajev obiščeš naslednje leto.

TEČAJNICA TABORNIŠTVA NA DIVJIH VODAH. KOT VIDIŠ, ČE GREŠ NA TA TEČAJ, SI KAR EDINSTVEN.

AVGUSTA SE JE GOZDNA ŠOLA V BOHINJU, KI VSAKO LETO GOSTI WOOD BADGE TEČAJ, ODELA V METALSKE BARVE

IZGLED KLASIČNEGA BIVALIŠČA TEČAJNIKOV PIONIRSTVA IN BIVANJA V NARAVI.

IN ŠE KLASIČNI TEČAJNIKI.

POZDRAV ZASTAVI NA TEČAJU ORIENTACIJE IN TOPOGRAFIJE.

SPECIALISTIČNI TEČAJ PRVE POMOČI

»ZA UDELEŽBO NA TEČAJU POTREBUJEŠ PREDZNAJNE.«

Ni res, za udeležbo na tečaju ne potrebuješ veliko predznanja. Vse, kar potrebuješ, je želja po učenju. In ne skrbi – tudi na začetku drugega dela tečaja najprej ponovimo znanje, ki ste ga usvojili na prvem delu.

»NA TEČAJU PRVE POMOČI IMAŠ MALO PROSTEGA ČASA.«

Ker smo tečaj zapakirali v vikend paket, je urnik kar natrpan, saj vstajamo zgodaj in imamo praktične vaje ter predavanja vse do večera. Vseeno pa ostane dovolj časa za spoznavanje novih tabornikov, druženje ob kitari in tudi nekaj spanja.

»NA TEČAJ SE JE TREBA HITRO PRIJAVITI.«

Tečaj je kar popularen, zato se prijave navadno zapolnijo v nekaj minutah. Vendar pa ni razloga za skrb, če v rodu še nimate specialista prve pomoči, saj imate rodovi brez specialistov pri tem prednost.

»NA TEČAJ GREM ZATO, DA BOM LAŽJE OPRAVIL IZPIT IZ PRVE POMOČI ZA VOZNIŠKI IZPIT.«

Znanje, ki ga dobimo na tečaju prve pomoči, nam lahko koristi tudi izven tabornikov. Tako ponuja vsa znanja, ki jih potrebuješ za opravljanje izpita iz prve pomoči za voziški izpit in še mnogo več. Poleg dodatnih tem, ki jih za izpit ne potrebuješ, je tudi veliko praktičnih primerov, ki te bodo pripravili na pravilno reagiranje v vsakdanjem življenju.

Tečaj se odvija na lep januarski vikend, kar pomeni, da je nekoliko krajši od klasičnega poletnega tečaja.

Velik poudarek je na praktični uporabi pridobljenega znanja, zato predavanjem sledijo scenariji nesreč, kjer tečajniki pridobljeno znanje preizkusijo na praktičnih primerih. Na scenarijih se naučijo tudi sodelovanja v skupini, ki je ključno za dober izid marsikatero nesreče. Ker pa je prva pomoč uporabna samo, če smo pripravljeni na nepredvidljivo, ima tečaj tudi nekaj elementov presenečenja.

V splošnem želimo tečajnike čim bolj pripraviti na različne situacije, ki se jim lahko zgodijo enkrat, ko prestopijo prag koče, kjer se odvija tečaj.

NAČELNIKI

Tečajniki iz prvega dela tečaja pridejo z dovolj znanja za pomoč pri izvajanju aktivnosti na temo prve pomoči. Prav tako so lahko bolničarji na krajših aktivnostih ali pomočniki bolničarja na taborjenju. Po opravljenem projektu in drugem delu tečaja so lahko samostojni bolničarji na taborjenju.

Na tečaju se trudimo, da tečajnikom skozi igrane scenarije predstavimo čim več različnih realnih situacij in kako se soočiti z njimi. Večji poudarek je tudi na poškodbah in bolezenskih stanjih, s katerimi se taborniki večkrat srečamo.

Novim dogodivščinam naproti

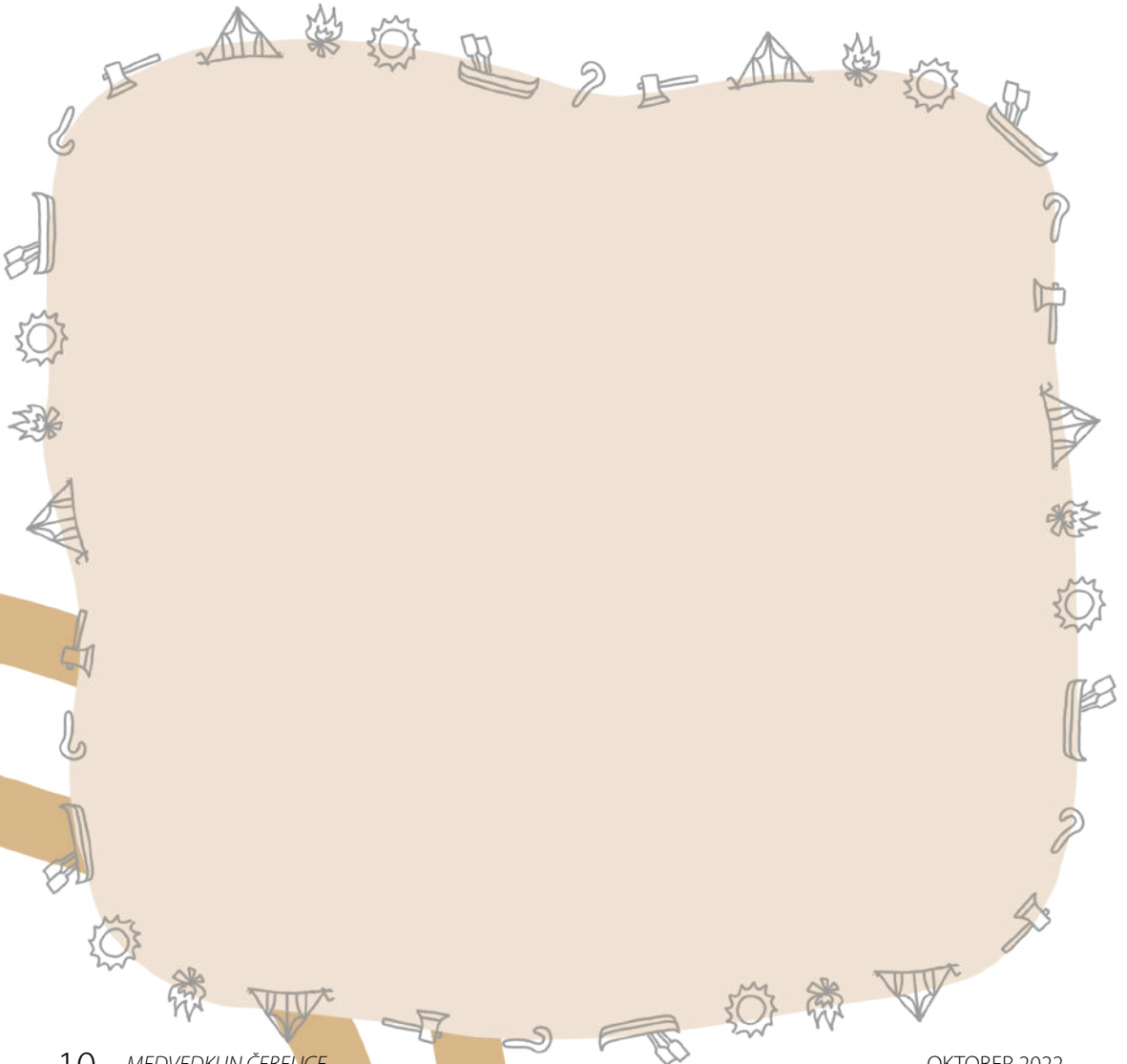
Besedilo: Maja Kramar. Ilustracije: Darja Petrič

Poletja je konec, začelo pa se je novo šolsko in z njim tudi taborniško leto. Upamo, da se bomo po dveh letih uspeli brez prekinitev v živo srečevati na tedenskih vodovih srečanjih, akcijah in izletih, ki so res najboljši del taborniškega leta.

Preden se osredotočimo na novo taborniško leto, pa obudimo še lepe spomine na počitnice in taborjenje.

V okvir nariši ali napiši najljubši dogodek s počitnic.

Si že slišal za rek "pametni pišejo"? Ker imaš med tednom ob šoli gotovo še kar nekaj opravil ali pa morda obiskuješ tudi kakšen krožek, je dobro, da si vse beležiš in tako ne boš na nič pozabil. Saj tudi v šoli uporabljamo urnik in beležko z namenom, da vse poteka lažje.

Ob šolskem koledarju si ustvari še taborniškega

Koledarja sta lahko ločena ali povezana v enega. Pomembno si je zabeležiti, kdaj so kakšne akcije in taborniška tekmovanja, saj je tvoja udeležba na teh akcijah zelo pomembna. Vsaka taborniška akcija prinaša kup novih iger, znanja, veselja in novih prijateljev. Pomembno je tudi, da se akcije, na katero smo se prijavili, tudi zares udeležimo. Če se prijavite na tekmovanje kot ekipa in nekdo odpove, je možnost, da cela ekipa ne bo mogla tekmovati ali pa jim bo manjkal član, ki je zadolžen za določeno nalogo.

ALI VEŠ?

Vse akcije in tekmovanja organizirajo mladi prostovoljci, ki za svoje delo ne prejema plačila. Za organizacijo takšnih srečanj namenijo veliko svojega prostega časa, zato se v zahvalo, če le imaš čas, akcije udeleži.

Skupaj z vodnikom in ostalimi člani voda pogledjte, kaj se prihodnji mesec dogaja, in si zapišite v koledar, katerih akcij se boste udeležili.

OKTOBER

					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

Moje taborniške obveznosti

Poleg udeležbe na vodovih srečanjih pa je dobro, da čez leto aktivno sodeluješ in na koncu leta osvojiš plamen oziroma ogenj.

Veščine

Veščine so obvezen del za osvojitve značke. So pa tudi pokazatelj, koliko si vedoželjen, kar pa je tudi taborniški zakon: "Tabornik je vedoželjen." To pa pomeni, da te veseli osvajanje novega znanja. V vodu se lahko odločite, da nekaj veščin osvojite skupaj, kakšno pa

lahko osvojiš tudi sam. Odvisno, kaj te zanima. Veliko veščin lahko osvojiš z dejavnostmi izven tabornikov in šolskim znanjem. Treba se je samo spomniti, kaj lahko uporabiš, in to sporočiti vodniku.

IME VEŠČINE _____

kaj moram znati _____

_____

_____

_____

kaj moram narediti _____

_____

_____

_____

STARŠI

Ne le v šoli, ampak tudi pri tabornikih imajo člani svoje odgovornosti, pri čemer je dobro, da jih starši spodbujate. Včasih namreč pozabimo, da vsako vodovo srečanje posebej in vsako akcijo pripravljajo večinoma mladi, ki svoj prosti čas brez plačila namenijo temu, da imajo otroci in mladi kvaliteten program.

Najbolje, da si v koledar napišeš, kdaj boš kaj naredil, saj ni dobro čakati na konec leta, ko je tudi v šoli pri drugih aktivnostih veliko dela.

VODNIKI

Lahko si v vodu skupaj naredite koledarje in vanje vpišete, katerih akcij se boste udeležili.

Skupaj si lahko tudi izberete veččine, ki jih boste osvojili. Morda si razdelite še naloge, kdo bo kaj pripravil in pomagal pri organizaciji. Tako člani postopoma prevzamejo odgovornost za opravljanje nalog ali organizacijo enega dela vodovega srečanja, ko pripravijo predstavitev ali aktivnost za druge člane.

V spodnji obrazec vpiši, katero veččino si si izbral, in dopiši, kaj moraš opraviti, da veččino osvojiš.

DO KDAJ :

_____	☐
_____	☐
_____	☐
_____	☐
_____	☐
_____	☐
_____	☐
_____	☐
_____	☐
_____	☐

Okusi navdiha: deset nasvetov za pisanje

Besedilo: Nina Medved, Ilustracije: Jovana Đukić

Od kod pisateljem in pisateljicam navdih? Res sedejo za mizo in se besedilo kar pretoči prek prstov na tipkovnico? Če si se že kdaj spraševal o tem, beri naprej, saj bom predstavila deset pristopov, s katerimi si pesniki in pisatelji pomagamo prebuditi zaspano domišljijo.

Pred leti mi je profesor na fakulteti dal enega najboljših nasvetov za pisanje:

①

NAUPREJ MORAJŠ SPITI CEEELO MORJE...
 PREDEN LAHKO NALULAVŠ ENO
 MAJHNO JEZERO.

Med branjem si v reviji podčrtaj povedi ali odlomke, ki so ti bili posebej všeč, so te presenetili ali odvrnili od branja (tudi to je možno). V knjigah pa tega raje ne počni in si jih izpiši ali fotografiraj s telefonom ...

②

Seveda je mislil, da moramo prebrati veliko knjig, preden lahko napišemo kaj, kar bodo z zanimanjem prebrali tudi drugi. Zato ti za začetek ponujam v branje odlomek iz krásnega romana *Primerljivi hektarji* pisateljice Nataše Kramberger.

Ne spomnim se natančno, kako mi je bilo, ko je mama na vrat na nos obelodanila, da ima kmetijo. Najbrž me je najprej prevzela radovednost. Ja. Predvsem radovednost. Na kratkem obisku sem posestvo prehodila po dolgem in počez. Šla sem v cimpračo. V štaló. Do gozda. Do zadnjega drevesa sem preučila stari sadovnjak. V Berlin sem se vrnila z velikansko vrečo jabolk, dvanajst različnih sort. Bila so kot mavrica. Na nočnem vlaku so odišavila ves vagon. Z žarečim ponosom sem jih zložila na mizo pred svojo prijateljico arhitektko. »Uau!« je vzklíknila. »To je nekaj najlepšega, kar sem kadarkoli videla v življenju!«

Vedno je tako pretiravala. Naredila je vsaj štiristo fotografij. Jabolka je prestavljala po mizi kot unikatne zofe in fotelje. Ovohavala jih je in se šopirila z njimi po stanovanju. Prinesla sem nožek in jih začela rezati na krlhje: »Degustacija!« Jemala mi jih je iz rok in jih razporejala po krožniku v fantastične krožne vzorce; pod njenimi prsti so se spreminjali v dekorativne posode in lestence. Imela je oko. Iz vsega je znala narediti navdihujočo skladnost. »No, daj! Poskusi!«

Izbrala si je velik dišeč krhelj z zelenorumenim olupkom. Ugriznila je. »Ueek!« Obraz ji je razpotegnilo v odurno grimaso. »Kaj pa je to?! Jiiii, kako ogabno!« Frapirano sem obsedela in ji hitro potisnila pod nos manjši, z rdečim olupkom obrobljen krhelj. »Poskusi tega. Ta ti bo všeč!« Bila je cigančica. Moja najljubša. Nezaupljivo me je pogledala. »O moj bog. Če bo tudi ta tako kisel, ne bom preživela.« Kakšna melodrama! »Ni kisel. Obljubim. Gledala me je naravnost v oči in ugriznila znova. Žvečila je in žvečila. Žvečila in žvečila. »No?« Z dvignjenimi rokami in zaprtimi očmi je vstala od mize in se miže obrnila proti kuhinjskemu umivalniku. Z glasnim krikom je izpljunila: »Ueek!«

»Sorry, darling. Takooooo je bilo nagravžno.« Niti slišati ni hotela, da bi poskusila še katerega od ostalih krljev.

»Ne razumi me narobe, draga, prosim. Tvoja jabolka so krasna. Prekrasna! Še nikoli nisem videla česa tako čudovitega. Prav zares. Niso pa ... Kako naj rečem ... Preprosto niso skladna z mojimi predstavami o tem, kakšna naj bodo jabolka po okusu. Razumeš?«

»Mislila sem, da imaš jabolka rada.«

»Oh, draga, jaz jabolka obožujem!«

Nisem si znala razložiti.

Obsedeli sva v kuhinji in bilo mi je žal. Seveda mi je bilo jasno, da je prijateljica, ki je študirala v Bostonu in odrasla v Melbourneu, Sydneyju in Torontu, svoja oboževana jabolka kupovala po supermarketih v milijonskih velemestih. In seveda so supermarketi v milijonskih velemestih prodajali le tri ali štiri različna jabolka, zelena, rumena, rdeča in nekateri še tista roza, majhna. To so bila jabolka, ki so nosila svoja imena natisnjena na olupkih kot srčast logotip in ki so imela vselej, na vseh koncih sveta, v vseh letnih časih in ob vsaki uri dneva, isti nezamenljiv jabolčni okus po vodenem in sladkem.

Kljub temu sem bila prepričana, brezpogojno, da bodo jabolka, ki so bila videti kot mavrica in so zmogla odišaviti nočni vagon, mojo prijateljico, ki je velikokrat iznašla lepoto na krajih, ki se jim je vsak drug izogibal, očarala, kakor so jo lahko očarali uhani v obliki rečnih kamnov ali ročno izrezljane šatuljice iz lesa.

Ne.

»Ah, ne dramtiziraj, lepo te prosim! Vendarle so samo jabolka!«

»Že že. Ampak težko razumem, da imaš tako, hm, omejeno percepcijo. In to pri nečem, kar imaš rada.«

»Draga, ljudje imamo radi, kar poznamo. Ko je okus enkrat izobljivan, je konec.«

Saj. V blaznost me spravlja misel, da ima ves svet rad eno samo jabolko, ker je edino, ki ga pozna. Ne morem se sprijazniti s tem.«

»Oh, dobrodošla med nami, srce! Temu se reče sveta -acija. Modernizacija, globalizacija, optimizacija!«

»Sovražim, ko privzameš ta ton.«

»Si pač sladka mala provincialka. Obožujem, ko se boriš za manjšine v izumrtju. Več bi morala pisati o tem.«

V takem bi jo lahko udarila.

»Pisati o čem?«

»O svojih jabolkih. Z veseljem bi kaj prebrala.«

»Z veseljem bi kaj prebrala, ko ti jih prinesem v živo, pa jih špukaš v umivalnik?!«

3 V odlomku je gotovo bila kakšna beseda, ki je ne poznaš dobro, a je vzbudila tvojo radovednost. Govorci slovenščine imamo neverjetno srečo, saj imamo spletni dostop do vseh pomembnejših slovarjev, tudi **Slovarja slovenskega knjižnega jezika**. Sledi QR kodi, da prideš do iskalnika po slovarju, lahko pa si snameš **aplikacijo Fran** za stalen dostop do skrivnosti besed. **Nepoznane, lepe** ali **hecne besede** so že same po sebi **vir navdih!**

JA, AMPAK ŠE ZMERAJ NI SEM NAPISAL / NENAPISALA!

4 Počasi, počasi. Pripravi si **liste papirja** ali **zvezek in pisalo**, s katerim rad pišeš. V tej vaji je **PREPOVEDANO PISANJE NA RAČUNALNIK**. Pri tem vztrajam! In zdaj: **kaj si želiš, da bi nastalo?**

Napiši zgodbo:

5 Za začetek lahko nadaljuješ prizor. Kaj se je zgodilo nato? Sta še prijateljci? Lahko tudi napišeš novo zgodbo in uporabiš katero od podčrtanih povedi. Npr. »Ne spomnim se natančno, kako mi je bilo, ko je mama na vrat na nos obelodanila, da ...« ali pa »Vedno je tako pretiravala. Naredila je vsaj štiristo fotografij.«

Napiši pesem:

6 Za dobro pesem moraš prebuditi svoje telo. Napiši pesem tako, da uporabiš samo en ali dva čuta, npr. okus in voh, kot v Natašinem odlomku. **Kaj ti diši lepo?** Katere vonjave te odpeljejo drugam ali v spomine? Je to morda vonj – jabolka?

VODNIKI

Ustvarjalno pisanje je kot nalašč za deževen vodov sestanek, le kopije odlomka naredite pravočasno za vse člane. Pri pisanju se GG-jem pridružite, tako bo končno branje še bolj zanimivo za vse!

STARŠI

Tudi sami se lahko preizkusite v pisanju, kar pogumno. Sicer pa vam priporočam v branje *Primerljive hektarje*, ki imajo vse sestavine velikega sodobnega romana. Obljubim, da vam ne bo žal.

7 NAPIŠI DRAMSKI PRIZOR:

Napiši pogovor (dialog) med dvema osebama o tem, kar je za eno od njiju domače, drugi osebi pa nepoznano, presenetljivo, tuje. Je to lahko izkušnja ali navada, ki ti je znana iz taborništvā? Bi lahko tak prizor odigrali s prijatelji na taborniškem večeru?

Napiši esej:

Morda ti je srečanje domačih in globalnih izkušenj, ki si jih delimo mnogi ljudje na planetu Zemlja, dalo misliti. **Zapiši svoje kritične misli in ideje v obliki živahnega razmišljanja** (eseja). Pazi le, da poskušaš pisati zanimivo.

9 NARIŠI STRIP:

Nariši kratek prizor z dvema likoma, ki se odvija v treh okvirčkih – v zadnjem naj bo preobrat. Kaj bo pisalo v oblakih?

BO KONEC ZABAVEN, ŽALOSTEN, PRESUNLJIV?

Lahko pa me pošlješ v tri krasne in pišeš po svoje. **Domisljija je svobodna zver.** Ne mara kletk.

Tako, zdaj imaš besedilo. Pretipkaj ga na računalnik in uredi. Lahko ga natisneš za cel vod in ga preberete na naslednjem srečanju. Ga objaviš v rodovem glasilu. Ali celo v reviji Tabor? Piši nam na revija.tabor@taborniki.si. Veselimo se branja!

Izziv za hladnejše dni: dvignjeno ležišče iz šotorke

Besedilo in fotografije: Matej Kelemen

Nam tabornikom je dobro znano, da lahko šotorsko krilo (ali šotorko) uporabimo na več načinov. Šotorko najpogosteje uporabimo za postavljanje bivaka ali za podlogo, da ne sedimo na tleh. Mogoče si med tistimi, ki jo je že uporabil tudi kot pelerino v dežju ali za skrivanje med krajo zastave. Ti je znana tudi izdelava nosila? Čeprav je možnih uporab šotorke veliko, se bom v tem članku lotil opisa enega načina uporabe, ki ima za osnovo nosila iz šotorke. Naučil te bom izdelati dvignjeno ležišče iz šotorke.

ZAKAJ DVIGNJENO LEŽIŠČE?

“Zakaj komplicirati, če pa lahko položim šotorko na tla, se uležem in je?” To je vsekakor dober pomislek, a včasih je bolje malo “komplicirati”. V poletnem času, ko so tla suha in segreta, je lahko spanec neposredno na tleh udoben, sploh če najdemo mehko zaplato mahu ali mehke trave. V jesenskem času ali po kakšnem deževju pa je spanec na tleh zelo neprijeten. Vlaga tal nas namoči in srka toploto iz nas, tla pa so tudi veliko hladnejša in nas zato hitro zebe kljub topli spalni vreči. V zimski številki 2021 smo pisali o mehanizmi izgube toplote. Z dvignjenim ležiščem se lahko izognemo mehanizmu prevajanja – izgubi toplote preko direktnega stika. Dvignjeno ležišče nas tudi oddalji od različnih žuželk in drugih bitij na tleh. Če je narejeno pravilno, nam nudi večje udobje, kot če bi spali neposredno na tleh.

KAJ POTREBUJEŠ?

- NOŽ
- ŽAGA
- ŠOTORKA
- 2-KRAT NOSILNA PALICA
2,2–2,5m
- 2-KRAT HLOD ZA PODSTAVEK
70–80 cm
- 4-KRAT HLOD ZA PODSTAVEK 30–40 cm
- 2-KRAT PALICA ZA DISTANČNIK 50–55 cm

Če želiš postaviti še streho, ti bo prav prišla kakšna dodatna šotorka ali ponjava ter nekaj vrvi.

POSTOPEK IZDELAVE

1 Poišči primeren kraj. V primeru, da namernaš postaviti tudi streho, poišči prostor med dvema drevesoma, saj boš lahko med njima napel/a vrv in čez postaviš/a ponjavo. Prostor med drevesoma mora biti dovolj velik za šotorko in podstavke za ležišče na vsaki strani.

2 Na vsakem koncu šotorke postavi podstavek. Izdelaj ga tako, da dva krajša hloda postaviš v smeri ležišča na tla. Razdalja med njima naj bo okoli 60 centimetrov oziroma dolžina tretjine šotorke. Na ta dva hloda pravokotno postaviš še daljši hlood za podstavek.

3 Na podstavke preko šotorke postavi dolgi nosilni palici. Razdalja med palicama naj bo nekoliko ožja od končne širine ležišča, torej okoli 50 centimetrov. Tako boš lažje ovil/a šotorko okrog palic.

Na tla položi šotorko. Šiv šotorke naj bo usmerjen v smeri, kot bo potekalo ležišče.

4 Ovij šotorko okrog nosilnih palic tako, kot pri izdelavi nosil. Prvo tretjino ovij preko prve palice. Rob šotorke mora prekriti tudi drugo palico. Ko s preostankom šotorke oviješ palici v nasprotni smeri, mora drugi rob šotorke zopet segati preko palice na nasprotni strani. Ovijanje šotorke je zelo pomembno, saj samo na ta način zagotovimo, da bo trenje med šotorko in palico dovolj veliko, da bo držalo tvojo težo.

5 Ležišče je sicer že narejeno, vendar če se boš nanj ulegel/ulegla se bo usločilo, saj se bosta nosilni palici stisnili skupaj, kar zna biti precej neudobno. Zato je pomembno, da uporabimo še dve palici kot distančnika, ki bosta ohranjala razdaljo med nosilnima palicama. Distančnika ne smeta biti predolga ali prekratka. Ko vstavljaš distančnik, se mora ta zelo tesno prilegati med nosilni palici, tako da ju moraš med vstavljanjem mogoče celo malo razmakniti. Dolžina distančne palice je odvisna tudi od debeline nosilnih palic. Bolj kot bodo debele nosilne palice, več širine ležišča izgubimo zaradi ovijanja šotorke okoli palic.

6 Dvignjeno ležišče iz šotorke je postavljeno.

Fotografija: arhiv Pravne fakultete UL

V spomin in zahvalo taborniku dr. Rupku Godcu

Besedilo: Mitja Lamut, starešina ZTS 2001–2012

Pred kratkim se je poslovil tabornik, pravnik in univ. profesor ter publicist dr. Rupko Godec. Že pred vojno je bil skavt, med 2. svetovno vojno pa je bil kar tri leta zaprt v italijanskih zaporih. Po osvoboditvi se je vpisal na Pravno fakulteto v Ljubljani in ves čas deloval v mladinski organizaciji. Leta 1950 je diplomiral, istega leta pa je, skupaj s soavtorjema Gustavom Guzejem in Ivom Lavrenčičem, napisal tudi znameniti priročnik *Izleti in taborjenja*. Ilustracije je prispevala njegova žena, tudi tabornica, znana slikarka Ančka Gošnik Godec, izšel pa je v založbi Mladinska knjiga. Ta priročnik je bil predhodnik kasnejših taborniških priročnikov, v njem je bilo zajeto široko znanje, ne samo o izletništvu, ampak tudi o taborjenjih, šotorih, ognjih, tabornih objektih ipd.

Rupko Godec je bil med ustanovitelji takratnega Združenja tabornikov Slovenije. Na ustanovni skupščini Združenja tabornikov Slovenije 22. 4. 1951 je bil izvoljen v starešinski svet, na isto funkcijo še v letih od 1952 do 1957. To je bilo obdobje razcveta taborniške organizacije in Rupko je s svojim znanjem in publicistično sposobnostjo veliko prispeval k takratnemu razvoju taborništva v Sloveniji. V letu 1952 je napisal priročnik *Vozli*, ki je bil kasneje še večkrat ponatisnjen in izdan tudi v srbohrvaškem jeziku, za ostale dele takratne domovine. To je bil odličen taborniški pripomoček, eden prvih takšnih, ki je pravzaprav še danes aktualen. V letu 1953 je napisal tudi za takratni čas zelo priročno knjigo *Šotori*, v kateri je opisal vse možnosti šotorjenja. Tudi ta dva priročnika je zelo skrbno in nazorno ilustrirala Ančka Gošnik Godec, kar je dalo priročnikom še dodatno izobraževalno vrednost.

Rupko Godec pa ni bil samo tabornik, bil je uspešen profesor, ki se je že leta 1951 zaposlil kot asistent na Pravni fakulteti v Ljubljani in tej fakulteti ostal zvest vso svojo delovno dobo. Leta 1960 je postal docent, leta 1973 izredni profesor, leta 1978 pa je bil izvoljen v naziv redni profesor za področje upravnega prava in prava javne uprave. V letih 1973 do 1976 je bil dekan Pravne fakultete, dolga leta pa je bil tudi predstojnik katedre za upravno pravo. Študentom je predaval upravni postopek in upravni spor, predaval pa je tudi druge predmete s tega področja, doma in v tujini. Upravno pravo in javna uprava sta bili tudi glavni področji njegovega znanstvenega in strokovnega dela.

Kot študent se s hvaležnostjo spominjam profesorja Godca in njegovega skrbnega pedagoškega dela ter njegove pravne vzgoje v okviru mojega rednega študija. Znatno je prispeval k razvoju slovenske znanstvene misli na področju upravnega prava, upravnih postopkov in upravne znanosti nasploh. V kasnejših letih se sicer ni več udeleževal v taborniških vrstah, vendar še vedno nostalgичno zahajal v Bohinju, kjer je našel svoj mir, sprva v bohinjskem kampu, kasneje pa v svojem vikendu, ki sta si ga s soprogo zgradila v Ukancu. Vsi, ki smo kadarkoli taborili v Bohinju, vemo, da ima ta predel naše domovine poseben čar, v vseh letnih časih in vremenu. Tako je razumljivo, da si je Rupko Godec za kraj uživanja v poznih letih svojega življenja izbral prav Bohinju.

V letu 1972 je sodeloval pri izdaji knjige *Življenje v naravi*, kjer je v obsežnem poglavju *Človek v sili* opisal večšine taborništva za potrebe ostalih ljubiteljev narave. Dobrovoljci, ki smo taborili v Ukancu, smo tabornika Rupka mnogokrat srečevali med veslanjem in plavanjem v Bohinjskem jezeru, ko je s svojo malo žepno jadnico užival v lepotah Bohinja in bil med prvimi znanilci jadrnanja v Bohinju. Z Ančko Gošnik Godec je tam preživel dolga skupna srečna leta. S svojo publicistično dejavnostjo je bil dr. Rupko Godec pionir v naših taborniških vrstah in prav je, da se ga ob njegovem odhodu s spoštljivostjo spomni tudi sedanja generacija tabornikov.

Kako smo taborniki p

Besedilo: sodelujoči na Zletu

Če vsaj malo spremljate taborniške ali druge javne medije, veste, da se je letos poleti od 29. 7. do 7. 8. na Cerknem odvijal Zlet 2022. Vseslovenski tabor, ki je potekal pod geslom »Nazaj na drevu«, je privabil veliko število udeležencev, starih med 14 in 18 let, njihovih vodnikov ter osebja. Zlet, ki ga pripravljamo vsaka štiri leta, je namreč priložnost za ponovno srečanje, doživljanje narave, spoznavanje sebe, ljudi in sveta, ki nas obdaja. V prispevku smo skušali zajeti vrhunec poletja skozi sedem parov oči.

V petek, 25. 7. 2022, smo se z vodom zbrali na glavni železniški postaji v Ljubljani. Z vlakom smo se odpeljali do Logatca, od koder smo se odpravili na 4-dnevno pot do smučišča Cerkno. Dogovorili smo se, da si bomo za pot vzeli čas, zato da bomo uživali vsi. Prvi postanek smo imeli v bližnji trgovini, kjer smo se okrepčali in pripravili za pot. Po prvi noči nas je zaradi bolezni ena članica zapustila. Do naslednjega prostora smo hodili štiri ure in pot, načrtovano za naslednji dan, nadaljevali že popoldan, saj bi morali sicer v enem dnevu prehoditi 17 km in 200 m višinske razlike. Med vzponom naslednji dan so organizatorji zaradi težav s koleni prišli še po tri člane, tako nas je ostalo le še šest. Tretji predvideni bivak smo izpustili in se odpravili naravnost do cilja. Po dveh urah hoje azimuta čez moker gozd smo prispeli do prve hiše. Lastnica nas je povabila na kavo, piškote in Cockto. Nato smo se kopali v bližnji reki in poskušali ujeti kakšno ribo, saj smo celo pot s sabo nosili ribiške palice, a brez sreče. Od tam smo se z avtobusom, polnim tabornikov, odpeljali do Cerknega ter vznožja sedežnice Počivalo, kjer smo tudi spali. Zjutraj nas je zbudil oskrbnik sedežnice in rekel, naj se umaknemo, ker bo vklopil sedežnico in preveril delovanje. Premaknili smo se za 20 metrov in spali naprej, dokler se ni okoli nas zbrala množica tabornikov. Končno smo po 11. uri sedli na sedežnico in na vrh prišli četrti. Tako se je začel Zlet!

Nejc Daca, udeleženeec

Taborniki so svojo pot pričeli s petih različnih izhodišč. Pot jih je prek hribov in dolin vodila do zletnega prostora, ki je bil postavljen na vrhu smučišča Cerkno. Eden od ciljev zleta je bil spodbujati uporabo lokalnega prevoza ter za sabo pustiti čim manjši

ogljčni odtis, zato so bila vsa izhodišča dostopna z javnim prevozom. V okviru trajnostnega pristopa smo se trudili tudi na področju prehrane – če je le šlo, je bila hrana pridelana na področju širše Primorske. Program na zletu je bil razdeljen na pet sklopov, pri popoldanskem programu pa so sodelovali tudi zunanji izvajalci. Večerni programi so udeležencem ponudili koncerte, družabne igre, stand-up, disko, karaoke, na voljo je bila kantina z manjšo trgovino in vse drugo, kar pritiče delova-

leжали nazaj na drevo reportaža z Zleta 2022

nju manjšega mesta, saj je bila zletna vas, takoj za Cerknim, drugo največje naselje na Cerkljanskem.

Organizatorji Zleta 2022

Fotografija: Luka Cigale

Ob prihodu na smučišče nas je pozdravila uvodna prireditev s koncertom, kjer smo peli in plesali. Naslednje dni so nas po smučišču čakale različne delavnice. Dopoldne je bilo razdeljeno na sklope: »nazaj ukop, nazaj h sep, nazaj na drewu, nazaj u neznanu.« Pri vsakem si se poglobil v eno tematiko vsakdanjega življenja; kako taborniki posegamo v okolje, stanje mentalnega zdravja pred, med in po koroni, tekmovanje v znanju taborniških veščin ... Popoldne smo obiskali delavnice, ki smo si jih izbrali

sami. Nekatere so bile usmerjene v učenje novih veščin (kovaštvo, ples, jezik), druge v znanstvene vode (opazovanje zvezd), v virtualno resničnost, sproščanje z barvanjem kamnov, lahko pa si z nekom pil kavo in lizal sladoled pri Kantini. Vsak dan je potekala tudi »poslušalnica«, kjer si lahko izlil svoje težave. Ko se je stemnilo, je bilo na vrsti druženje ob glasbi, tab talku, kartah ... Tako je desetdnevje na Zletu kar (pre)hitro minilo in že je bil čas večerne zaključne prireditve ter budnice pihalne godbe. S tem pa tudi čas slovesa in besed, da se vidimo na naslednjem Zletu.

Manca Mirka Slosar, udeleženka

Biti staff na letošnjem Zletu je bilo polno nepričakovanih zapletov, improvizacije in dogodivščin. Ko sem prilezla na vrh smučišča, sem uživala razgled na mogočen Triglav in »ravnine«, ki bodo kmalu naseljene. Tabor je v prvih dneh postajal zletni prostor in s pionirci smo vsak dan zgodaj zjutraj odšli postavljat vhod, na katerem smo delali do večera. Ni ga lepšega kot postavljati vhod v sončnem zahodu ob spremljavi Vlada Kreslina. Kar na enkrat je s prihodom udeležencev smučišče postalo pravi tabor in Zlet je bil v polnem teku. Imela sem delavnico izdelave mehurčkov. Ker nisem ravno strokovnjakinja za izdelavo velikih mehurčkov, sem za nasvete vprašala staffovce. Dobila sem kar nekaj receptov, vsak naj bi bil pravi, ampak, glej no glej, nobeden ni uspel. Na koncu je po naključju uspela mešanica vseh sestavin, ki sem jih imela, zato me ne sprašujte za recept. Staffovcev ni bilo veliko, dela pa preko glave, a smo se zato skoraj vsi poznali. Ob večerih smo igrali kitaro, se pogovarjali dolgo v noč in se »telepatsko« povezovali ob igran. Tega Zleta se bom še dolgo spominjala zaradi vseh zabavnih trenutkov, preživetih z najboljšimi ljudmi iz cele Slovenije, in srčno upam, da se še kdaj srečamo na čaju.

Laura Tamše, staff – program

Letošnji Zlet sem si zapomnil predvsem kot tabor z veliko ponujenimi izleti in novimi izkušnjami. Da bi tudi vodniki izvedeli kaj novega, so nam organizatorji pripravili delavnico o podiranju dreves, pa tudi skoraj vsak dan smo si lahko del programa izbrali sami in našli vsaj nekaj zabavnega zase – z vodom Salmonela smo tako šli na lov in peko rib, z nekaj sovodniki smo se odpravili na izlet do Porezna z e-kolesi. Podobnih izvirnih aktivnosti je bilo na voljo precej in kdor se je osredotočil na program namesto na stvari, ki tu in tam niso »čisto štimal«, si je lahko ustvaril krasnih deset dni na največjem slovenskem taboru.

Žiga Debevec, vodnik

Na letošnjem Zletu naj bi bilo skupno prisotnih preko 1000 ljudi. Pred organizacijo dogodka smo poskrbeli za preventivne korake, da bi se izognili oziroma omilili neljube situacije. Žal je kljub upoštevanju preventivnih ukrepov na Zletu prišlo do izjemno hitrega širjenja okužbe z norovirusom. Udeleženci, pri katerih so se pojavili prvi simptomi, so

bili takoj odstranjeni z bivaka in preseljeni v za ta namen pripravljeno izolirnico. O dogodku smo takoj obvestili NIJZ in zdravstveni dom v Idriji, od koder nam je bilo priporočeno, da udeležence, dokler simptomi ne izzvenijo, pošljemo v domačo oskrbo. NIJZ je takoj po prejeti prijavi začel s preiskavo in potrdil okužbo z norovirusom, ki jo je vnesel eden od udeležencev. Zaradi hitrega širjenja virusa smo sledili priporočilom NIJZ in domov preventivno

poslali približno 200 udeležencev, ki so bili na bivak prostoru izpostavljeni potencialni okužbi.

Organizatorji Zleta 2022

Letošnjega Zleta se spominjam s cmokom v grlu. »Prijavite se na letošnji Zlet, to bo gotovo vaš najljubši taborniški dogodek do sedaj,« so besede, s

katerimi sem prepričal svoje člane, da so se udeležili letošnjega Zleta. Sedaj se vsem ob omembi Zleta na obraz prikradejo kisli izrazi, saj smo zaradi virusa odšli predčasno domov. Čeprav težka, je bila odločitev, da gremo domov, ultimativno pravilna, a je imela en ogromen primanjkljaj – ustrezno krizno komunikacijo in ravnanje.

Informacije o morebitnih ukrepih zoper obolenja so bile nejasne. O slednjih sem pogosto izvedel preko drugih vodnikov namesto od organizatorjev, od katerih bi pričakoval jasne in ažurne

informacije. Kričale so se po prostoru za bivakanje, vodniki nismo imeli več ustreznih vlog, sistem je bil porušen. Če bi nas organizatorji imeli na svoji strani, bi bili vsi, ki smo šli »nazaj u dalina«, bolj pomirjeni in naši nejevoljni obrazi bi se že zdavnaj omeščali.

Izidor Strauss, vodnik

Fotografija: Katja Štrakl

Da je vrag odnesel šalo se izkaže v ponedeljek zjutraj, ko pride z zadnjega bivaka novica, da 30 ljudi zaradi želodčnih težav ne more več nadaljevati. Prognoze so bile pravilne, virus se širi po pričakovanju, če se ne bomo odzvali, bomo šli čez dva dni domov vsi. Za najtežjo nalogo se izkaže obveščanje nesrečnežev, da bodo morali dolgo pričakovani dogodek predčasno zapustiti.

Hitra in za marsikoga nesprejemljiva reakcija se izkaže za pravilno, saj do srede zjutraj pridejo informacije o pojavu bolezni v še štirih vodih. S tem se

razblinijo zadnji dvomi, ali so bile odločitve prenagljene ali prehude. Zahvala gre predvsem skupinam, ki sta morali zlet predčasno zapustiti. Z upoštevanjem navodil vodstva in priporočil NIJZ ste nam omogočili, da smo zlet, čeprav v okrnjeni obliki, lahko izpeljali do konca in pričarali marsikateremu otroku nepozabno izkušnjo, za kar se pa tudi borimo pri tabornikih, je tako?

Boštjan Trpin, vodja ambulante na 16. Zletu ZTS in Jasna Vinder, starešina ZTS (iz 70 zgod ob 70-letnici ZTS)

Fotografija: Veronika Kopačin

Zlet je bil poln izzivov, težkih odločitev, veliko komunikacije (tisti, ki nas Cerkljane poznate, veste, da se najraje pogovarjamo v enozložnicah) in na koncu predvsem veliko doživetje. Zletna izkušnja je bila zame osebno prikaz idealne družbe in življenja, kjer se prepletajo mladostna razigranost, motiviranost za učenje in delo, občutek za odgovornost in predvsem skrb za sebe, druge in skupnost. Tako kot v življenju tudi pri zletni izkušnji ni bilo vse samo lepo, a bila je lepa.

Okoliščine za izvedbo zleta v letošnjem poletju niso bile najlažje (suša, draginja, epidemija), a kljub

temu se je okrog 200 članov naše organizacije odločilo, da bodo kot osebje in vodniki svoje dopuste in prosti čas namenili temu, da čim več udeležencem zagotovijo najboljše doživetje zadnjih dveh let. To je moč taborniške organizacije in to je odmev Zleta 2022.

Domen Uršič – Medo, vodja Zleta 2022

Kam, če ne na ROT? reportaža z ROT-a 2022

Besedilo: Mojca Videmšek

ROT JE SPET TUKAJ

18.05

37 ekip letošnjega 62. Republiškega orientacijskega tekmovanja in 80 prostovoljcev se je zbralo na šolskem igrišču Osnovne šole Karla Destovnika-Kajuha in v en glas zapelo taborniško himno. ROT se je uradno pričel. Gremo novim zmagam in izzi- vom naproti.

18.50

Tekmovalce je v petek zvečer čakal prvi del tekmo- vanja. Naloge iz znanja topografije, vrisovanja in nočne Morsejeve abecede, kateri je sledila slastna večerja. Čufti in pire krompir. Nato pa najbolj odli- čen večerni program, poln smeha in glasbe. Najprej nas je zabaval Hišni band, s katerim smo skupaj prepevali taborniške pesmi in prisluhnili čisto svo- ji Šoštanjski ROT himni. Poseben gost tega večera pa je bil stand up komik Uroš Kuzman, ki je do solz spravil prav vsakega poslušalca.

23.00

Čas za spanje, a še prej pa zadnji posveti in priprave na sobotni del tekmovanja. Ali ste vsi pripravljeni? Pa še kako! Mamó to!

SOBOTNE DOGODIVŠČINE

5.00

Prvi prostovoljci so že na štartnih pozicijah, z zaj- trkom in veliko skodelico vrhunske kave, tekmo- valci pa so si lahko privoščili malo daljši spanec. Ali krajši, saj so se najbolj zagreti še pozno v noč prip- ravljali na nov dan.

6.30

Nahrbtnike na ramena, zemljevid v roke in akcija. Pred tekmovalci je bila več kot 10 km dolga proga, kjer so premagali približno tisoč višinskih metrov vzpona, vse do vasi Bele Vode, ki se mogočno raz- prostira nad Šoštanjem. Sonce in modro nebo jih je prijetno spremljalo skozi ceste, poti in gozdove, domačini so pozdravljali pogumne ekipe, ki so se spopadle z različnimi nalogami. Te pa so zagotovo še dodatno popestrile zahtevno ROT progo. Loko- strelstvo, prihod pod kotom, kroki, risanje takšnih in drugačnih skic, opis poti in prva pomoč, ki je bila letos še dodatno atraktivna. Pot je popeljala tudi mimo spomenika v čast Karla Destovnika-Kajuha, saj letos mineva 100 let od njegovega rojstva. Ni pa manjkalo niti krasnih razgledov na Šaleško dolino.

13.00 pa še malo

Prva ekipa je že na cilju, kjer pa jih je čakala prva »bivak« naloga, pionirski objekt, letos A-janje in ne klasični signali stolp. Do mraka so se na bivaku razvrstile vse ekipe, ki so si poiskale svoj vnaprej označen kotiček, kjer so si postavile bivak iz šotork in ogenj, ga zakurile ter v kotličku pripravile večerjo. Golaž ali zelenjavno mineštro, oboje pa so ocenili

skrbno izbrani kuharski žiranti. Dodatno piko na i so dodale domače sestavine in dodatne začimbe za še ekstra okus jedi. Noge so po prvem dnevu že pošteno pekle, zato je bil čas, ko so ekipe zavile v spalke, uganile lučke in se prepustile spancu, še kako sladek. A ta noč bo kratka.

ko samo še oželi. Da pa je bil dan še bolj pester, so tekmovalce na progi čakala še dva vodna KT-ja. Prečkanje reke in veslanje po Družmirskem jezeru. A kljub temu je v ekipah ostajal tekmovalni duh, nasmejani obrazi in še ena nepozabna taborniška dogodivščina, ki se jo bomo vsi še dolgo spominjali.

Fotografija: Vito Drolec

NEDELJSKE VODNE IGRE

4.00

Kuharica Andreja je že na poti v dolino po zajtrk za tekmovalce in prostovoljce, medtem pa se je po bivaku slišalo tu in tam le smrčanje ter živalski glasovi iz gozda. Zvezdnato nebo je počasi odhajalo, ujele so nas prve dežne kaplje, ki so padale na naše šotore in močile nedeljsko progo. Današnji dan bo res avanturističen.

5.30

Prvi prostovoljci in tekmovalci so že v zgornjih urah, ko je bila zunaj še trda tema, pokukali iz šotora in se odpravili na svojo delovno postajo, novim nalogam in novemu tekmovalnemu dnevu naproti. Danes se je po peti preslišani budilki zbudil tudi vodja tekmovanja Matija, ki je zdrvel iz šotora ob pogledu na uro.

6.00

Vonj po jutranji kavi se je razlezel po celotnem bivaku prostoru, prve ekipe pa so se že odpravile proti približno 10 km dolgi progi naproti po vaseh in mimo znamenitosti Šoštanja. Tokrat je vse na poti močil močan dež, ki so na cilju svoja oblačila lah-

16.00

Po avli osnovne šole so se sušili prav vsi kosi oblačil in čevlji. Ekipe so varno prispele na cilj. Med tekmovalci se je slišalo pripovedovanje prigod na progi, medtem pa so pridni ocenjevalci ocenjevali še zadnje naloge in vpisovali rezultate v spletno aplikacijo, preko katere so lahko ekipe ves čas tekmovanja spremljale rezultate na svojih mobilnih napravah.

17.00

Zaključni zbor in podelitev nagrad za najboljše ekipe, posameznike z najboljšimi izdelki in izzive, v katerih so lahko tekmovalci sodelovali pred tekmovanjem. Letos je skupna zmaga za najbolj uspešnejši rod na tekmovanje šla v roke Sivega volka. A pohvalo si zasluži čisto vsak tekmovalec in prostovoljec, ki je bil z nami na zadnji septembrski vikend v Šoštanju. Skupaj smo se lotevali nalog in izzivov tekmovanja, ustvarjali nove spomine, spoznavali nove taborniške prijatelje, se povezali s že znanimi in odkrivali svoje zmožnosti, močno voljo ter spoznavali, da so tudi majhne zmage tiste, ki štejejo.

Kdo je Sova, ki se vam je oglašala iz taborniške pisarne?

Z Matejo Justin se je pogovarjala Lea Morano, fotografija: Matej Verbuč.

»Za tiste, ki me ne poznajo, in tiste, ki me, povem, da mi je ime Mateja. Taborniško ime Sova me spremlja že od otroštva.« Pod tem imenom jo poznate vsi, ki ste že prišli v stik s pisarno ZTS. Kot pravi, je tja pred šestindvajsetimi leti prišla kot čista zelenka, in niti pod razno si ni mislila, da bo tu ostala tako dolgo. To so bila intenzivna leta, polna akcij, izobraževanj, evropske in svetovne skavtske konference in marsičesa drugega. Predvsem pa leta učenja, spoznavanja novih ljudi in spoznavanje sebe. Za čisto vsako izmed njih ji je taborniška organizacija neizmerno hvaležna.

KAKŠNA JE TVOJA DOSEDANJA TABORNIŠKA POT?

Intenzivna in celoživljenjska. Na prvi tabor sem šla pri petih letih. Zamenjala sem kar nekaj vodnikov in vodov in na koncu ostala zvesta enemu vodu, Bouham, s katerimi se dobivamo še danes. Pri štirinajstih sem postala vodnica, a takrat svojih fantov, kljub vodniškemu tečaju niti slučajno nisem obvladala. Potem so se zvrstile še klasične funkcije zapisničarke na rodovih upravah, načelnice družine MČ in načelnice rodu. Šla sem na inštruktorski tečaj (danes Woodbadge) in postala aktivna v komisiji za program MČ. Ko se je pripravljala prvi ALT tečaj skupaj z ZSKSS in s pomočjo lrskih skavtov, so me povabili za udeleženko in tu se je zares začelo moje delo na zvezni ravni. Kot mentorica in predavateljica sem sodelovala na inštruktorskih in tečajih ALT. Potem se je moje prostovoljsko delo nepričakovano prelilo v profesionalno in se zaradi družine večinoma prenehalo.

A še vedno grem vsako leto na rodovo družinsko izmeno, še vedno sem članica Rodu Bičkova skala. Saj veste, kako je, enkrat tabornik, vedno tabornik.

Romantično bi lahko rekla, da mi je taborništvo dalo skoraj vse, najboljše dogodivščine, prijatelje, veliko znanj, vrednote, osebno rast in v odrasli dobi tudi zaposlitev.

KAKŠNO MESTO ZASEDA TABORNIŠTVO V TVOJEM ŽIVLJENJU PO VSEH LETIH AKTIVNEGA DELOVANJA?

Romantično bi lahko rekla, da mi je taborništvo dalo skoraj vse, najboljše dogodivščine, prijatelje, veliko znanj, vrednote, osebno rast in v odrasli dobi tudi zaposlitev. Ker smo taborniška družina, bo del mojega življenja še naprej. Mogoče zdaj zopet več tudi prostovoljsko, ker se bom akcij lahko udeležila, ne pa jih kot podpora spremljala iz pisarne.

NAM PREDSTAVIŠ ZADOLŽITVE STROKOVNEGA SODELAVCA ZTS? KAKO IZGLEDA VSAKDAN V PISARNI?

Delovnih nalog v strokovni službi je zelo veliko in pokrivajo področja financ, administracije, komunikacije, podporo vodstvu ZTS in komisijam, podporo tečajem in akcijam, taborniško trgovino, Taborniški center v Bohinju, založništvo in še marsikaj. Vsak od sodelavcev je zadolžen za določena področja, ki pa se zelo prepletajo.

Dnevi v pisarni so včasih skoncentrirani na eno delo, včasih polni ljudi in opravkov in vedno je premalo časa za vse. Pogosti so tudi popoldanski sestanki s prostovoljci in včasih prisotnost na aktivnostih ob vikendih.

V STIKU SI Z VSEMI RODOVI ZTS. JE MOGOČE PREPOZNATI SKUPNE VZORCE NJIHOVEGA DELOVANJA?

Vsi rodovi delajo na enak organizacijski način in v skladu s programom ZTS. Bolj zanimive so razlike. Vsak rod ima svojo specifično klimo, ki je odvisna od zgodovine, okolja, odnosov v rodu in še marsičesa. Nekateri so bolj zaprti sami vase, drugi so prisotni povsod; nekateri imajo radi nasvete, drugi ne želijo, da jim Zveza soli pamet; kar je super enim, je nesprijemljivo za druge. To je pač specifika te organizacije, velika heterogenost med njenimi člani, kar ima svoje prednosti in tudi slabosti.

PO DOLGEM ČASU SI ZAKLJUČILA ENEGA IZMED OBDOBJI SVOJEGA TABORNIŠKEGA DELOVANJA. OD KOD ODLOČITEV ZA ODHOD?

Misel na spremembo zaposlitve se je v meni verjetno kuhala že nekaj časa. Šestindvajset let je dolga doba in vmes se je zgodilo noro veliko stvari. Priložnost je prišla sama, ampak če ne bi bila pripravljena, je verjetno ne bi zagrabila. Čas se vrti vse hitreje, v svetu, v družbi in tudi v taborniški organizaciji in čas je, da malo pogledam tudi čez ograjo taborniškega sveta. Priznam, da bom pogrešala sodelavce in mlade prostovoljce, s katerimi prihajam v stik in zaradi katerih imam občutek, da se sploh ne staram. Zahvaljujem se za vse besede in dejanja pozornosti, ki so mi jih namenili ob novici, da odhajam, ker je to zame potrditev dolgoletnega dobrega dela in bo lepa popotnica v novo obdobje življenja.

Pohodni bivak ali iskanje medveda po bloških gozdovih

////// Besedilo: Maja Bizjak, fotografija: Maša Troha

Na naslov revije Tabor smo prejeli pismo Maje Bizjak iz Rodu Bičkova skala, v katerem članica opisuje izkušnjo pohodnega bivaka, ki jo je doživela s svojimi prijatelji. V njenem pismu lahko preberete, kaj so doživeli na poti in koliko medvedov so našeli, hkrati pa vas na tem mestu vabimo, da se nam s svojimi zgodbami, razmišljanji o taborništvu na splošno ali o naši organizaciji, o svojih vprašanjih in pomislekih oglasite tudi vi. In nemara bomo v prihajajočih številkah na teh straneh brali prav vaše besede.

Vsak od nas skozi življenje pridobiva zaznamujoče izkušnje, ki ga bogatijo in s pomočjo katerih si gradi nepozabne spomine. Jaz jih gradim skupaj s taborniki. In katera je bila moja najlepša taborniška izkušnja, me sprašuješ? Definitivno pohodni tabor 2022!

Zbrali smo se pred železniško postajo v Ljubljani, se z vlakom odpeljali proti Rakeku in začeli svojo pot s ciljem v Mirtovičih čez šest dni. Prvi večji postanek je bil Rakov Škočjan, kjer smo raziskovali lepote tamkajšnjih jam, se sprehodili čez naravni most in se po krepki malici odpravili do Cerkniškega jezera. Utrujeni in razbolelih ram smo se po večerji in masažnem vlakcu zaslužno zazibali v spokojen spanec.

Naslednji dan nas je pot vodila čez Cerkniško jezero do Križne jame, kjer smo si s čolnom ogledali njeno skrivnostno notranjost, s Tinkaro pa naju je tam čakalo edinstveno rojstnodnevno presenečenje. Mafin v plahem soju sveče v temi jame, *Happy birthday* na ukulele, čolniček sredi jezera ... Zvečer smo prenočili na vrtu prijaznih domačinov, ki so nas pogostili s slanino, za zabavo pa je poskrbel njihov prikupni kuža Čiko.

Po nevihtni noči v na srečo suhem bivaku smo se odpravili do Bloškega jezera. Čas je ob prijetnem druženju, masiranju, sončenju in osvežilnem čofotanju prav hitro minil. Iz toplega objema jezera smo se po gozdni poti v družbi ptičjega petja odpravili proti Ravnam na Blokah. V teh dneh smo že začeli opažati naše na novo izklesane mišice in se navadili na žulje. Po opazovanju bleščečega nočnega neba z razgledom na vas Hrib - Loški Potok smo se ovili v spanec pod milim nebom ter prisluhnili divjim zvokom narave. V takšnih neponovljivih trenutkih res spoznaš, kako samosvoja in edinstvena je slovenska pokrajina, ter se zaveš bistva, zakaj sploh si tabornik.

Jutranjemu soncu je sledil odhod polovice voda z namenom, da bi brez pomoči vodnikov prišli do naslednje točke. Naša pot je bila polna petja, mahanja avtomobilom in navsezadnje kvalitetnega druženja. V Dragi smo se znova srečali, kjer nas je presenetila dolžina preostale poti do Mirtovičev. Takrat se je zopet pokazala prijaznost srčnih domačinov, saj nam je naš novi prijatelj Frenk s traktorjem skrajšal občuten del poti. Ta je vodila skozi temen gozd, v katerem naj bi mrgolelo medvedov. Kljub pozornim, a že rahlo utrujenim pogledom, žal nismo videli nobenega od njih.

Naslednji dan smo spretno našli pot skozi gozd nad Osilnico, v Kolpi pa prav z olajšanjem s sebe izprali znoj preteklih štirih dni. Po prijetni ohladitvi smo pohodni bivak zaključili s peko hrenovk nad ognjem, krompirjem v žerjavi in petjem ob ognju. Zadnji dan se je z 9-km raftanjem po Kolpi zaključil epsko.

Po dolgih urah hoje smo končno dosegli naš končni cilj – tabor. Ta izlet je bil ena izmed mojih najlepših taborniških izkušenj in lep zaključek naših taborniških let kot člani. Za nami je nepozabno poletje, polno edinstvenih občutkov, ki se jih bom za vedno spominjala.

Sedaj nas čakajo nove, še neprehojene poti. Ta je bila le ena ... Le koliko jih še bo?

Po opazovanju bleščečega nočnega neba z razgledom na vas Hrib - Loški Potok smo se ovili v spanec pod milim nebom ter prisluhnili divjim zvokom narave. V takšnih neponovljivih trenutkih res spoznaš, kako samosvoja in edinstvena je slovenska pokrajina, ter se zaveš bistva, zakaj sploh si tabornik.

Vodniški tečaj kotičkih Slo

Besedilo in fotografije: ekipe vodniških tečajev

V preteklih in tudi tokratnem Taboru so se predstavljali specialistični tečaji, ki se jih lahko udeležimo, ko stopimo v dobo modrih rutic in kasneje. Govoriti pa moramo še o enem tečaju. Ta tečaj je za delovanje rodov in s tem tudi Zveze tabornikov Slovenije zelo pomemben. Kdo bo v lokalnih društvih tedensko delal z otroki, če ne vodnice in vodniki? In kako lahko poskrbimo, da bo njihovo delo kar se da kakovostno? Z vodniškim tečajem, seveda! Posebnost vodniških tečajev je tudi ta, da imajo različna področja in rodovi samostojne tečaje, ki privabljajo bodoče prostovoljce. Sprehodi se po zemljevidu in preveri kako izgleda vodniški tečaj v gorah, kotlinah in ravninah države.

VODNIŠKI TEČAJ GOOT, GORENJSKO OBMOČJE

»Mirno! Na mestu prosto. Pred nami je še zadnji zbor in vsem bi rad čestital za uspešno opravljen vodniški tečaj.« Po navadi najlepše in težko pričakovano izrečene besede vodje vodniškega tečaja. A ne prenačimo se. Pred vsem tem je še deset dni garanja, izzivov in neprespanih noči, ki vodijo do lepega zaključka. Če vprašate katerega koli našega tečajnika, bo najbrž rekel, da je bila to

ena izmed boljših taborniških izkušenj, saj je na enem mestu toliko tabornikov z motivacijo in istim ciljem, pa ne le iz Gorenjske, temveč tudi drugih območji. Vsem udeležencem želimo prikazati fuzijo norih dogodivščin, izkušenj in poznanstev, ne zgolj kako biti vodnik,

temveč tudi kaj je taborništvo. Vse se začne s pismom tečajniku, ki ga predrami s prvimi vprašanji ter zadolžitvami pred tečajem. In čez nekaj dni bodoči vodniki radovedno stopajo z vlaka v Črnomlju, mi pa jih bomo vedoč, da še ne vejo kaj vse jih čaka, veselo pozdravljali.

Tečajji po vseh venije

Naj se vrtiljak norih izkušenj začne! Šele tedaj se jim odprejo glave ter zares spoznajo polno širino taborništva. Deset dni prehitro mine in že stojimo v zadnjem zboru. Pred mano je vrsta nadobudnih bodočih vodnikov, s srečnimi obrazi, kljub temu, da je za njimi

najbrž deset najtežjih dni. Z zadovoljstvom jim predam še zadnjo popotnico. Ponosen na vse tečajnike, hkrati pa še toliko bolj na ekipo, ob misli, kaj nam je to leto uspelo doseči, kako rastemo, se izpopolnjujemo. In če rečem, da je bil letošnji GOOT vodniški tečaj eden najboljših do sedaj, lahko z gotovostjo trdim, da bo prihodnje leto še boljše.

Se vidimo!

Rihard Pelko

VODNIŠKI TEČAJ MZT, MESTNA ZVEZA TABORNIKOV LJUBLJANA

Ko pomisliš na vodniški tečaj, se ti verjetno utrnejo misli kot so: predavanja, pisanje srečanj, učenje, veliko novega znanja. V ekipi vodniškega tečaja Mestne zveze tabornikov pa si želimo, da deset dni, ki jih preživimo skupaj, ne bi bilo namenjenih le izobraževanju, čeprav se zavedamo, da je to naš

osnovni in najpomembnejši namen. Želimo si, da bi tečajnike optali z nahrbtnikom polnim novih izkušenj: kako delovati v skupini, kako se soočiti s težavami in izzivi, kako sprostit svojo domišljijo.

Tečaj naj omogoči mreženje, ustvarjaje skupnosti, ki bo tečajnika spremljala na njegovi prihajajoči vodniški poti; najlažje se je po nasvet zagotovo obrniti na nekoga, ki ga poznaš in veš, da je v podobni

situaciji kot ti. Zdi se nam pomembno, da se bodoči vodniki zavedajo odgovornosti, ki jo prevzemajo, pa tudi tega kako pomembni so kot prostovoljci za taborniško organizacijo. Vodniški tečaj je veliko več kot le enkratni dogodek v življenju tabornika, je odskočna deska za vodniško pot, ki bo mlade prostovoljce ogromno naučila. Mi smo tukaj zato, da novemu vodniku pomagamo narediti tisti prvi korak. Najpomembnejše pa se nam zdi, da bodočim vodnikom zanetimo iskrico v očeh, ki jih bo motivirala, da bodo najboljše vodniki za svoje člane.

Tinkara Mazej

**VODNIŠKI
TEČAJ JPN-OO,
JUŽNOPRIMORSKO-
NOTRANJSKO TER
OBLJUBLJANSKO
OBMOČJE**

Vodniški tečaj JPN-OO, ki se odvija na Mačkovcu pri Postojni že v svojem poimenovanju zajema člane kar dveh območji, poleg tega pa se nam vsako leto pridruži še nekaj tabornikov iz drugih območij Slovenije. Tako tečajniki spoznajo tabornike in vzpostavijo prijateljske vezi na vse konce Slovenije. Na taborniških tekmovanjih lahko vedno najdete kakšno raznovrstno sestavljeno ekipo, ki se je spoznala in povezala prav na vodniškem tečaju. Vsako leto uživamo v zabavni in nepozabni rdeči niti. Kljub temu, da je to lahko izziv, poskusimo poiskati in razviti rdečo nit, ki je drugačna od tistih »klasičnih« na taborjenjih. Rdeče niti na JPN-OO vodniških tečajih zajemajo od vrtnih palčkov do molžnje v najboljši mlekarji in gradbenikov z zaščitnimi čeladami na glavi. Tudi na ta način želimo tečajnike usmeriti k iskanju inovativnih rešitev ter spopadanju z izzivi.

Kljub vseh zabavi, pa ne pozabimo na znanje in veščine, ki jih udeleženci pridobijo. Navsezadnje je temu tečaj tudi namenjen. Predavanja te opremijo z znanji, potrebnimi za opravljanje vodniške funkcije in razumevanje lastnega dela. Teoretičen del pro-

grama pa nenehno povezujemo z vrsto praktičnih preizkusov na temo planiranja in izvajanja programa za otroke.

Na ta način želimo k funkciji vodnika ali bodočega vodnika pristopiti z različnih zornih kotov in ustvariti okolje, kjer se bodo mladi lahko razvijali v komu-

nikaciji z drugimi. In tudi zato je nabor udeležencev z različnih področij države več kot dobrodošel.

Neža Kapelj

Če poskušam na hitro zajeti celoten vodniški tečaj, je bila to gotovo ena najlepših izkušenj v mojem življenju. S prijatelji, ki sem jih tam spoznal, ohranjamo stike in mislim, da jih bomo tudi v naslednjih mesecih. Ker na tečaju ne sodeluje samo JPN območje, se spoznaš tudi s taborniki iz bolj oddaljenih krajev, celo iz Maribora, kar je, na kratko povedano, zakon! Kar pa se tiče pridobivanja znanja in testov, ki se jih včasih bojimo preden se odpravimo na tečaj? Rekel bi tako. Če sem zmožel jaz, boste gotovo zmožli tudi vi. Na tečaju se navadiš veliko reči, ki jih pred tem nisi poznal in se z njimi niti nisi dosti ukvarjal. Kul se mi zdi, da spoznaš način dela in komunikacije z otroki pa seveda tudi starši. Če se udeležite vodniškega, boste videli, koliko čustev in adrenalina lahko doživite v tako kratkem času! To je bilo res eno najboljših poletij.

Črt Vičič, udeleženec

VODNIŠKI TEČAJ ROD JEZERSKI ZMAJ, VELENJE

Za mostom levo in po cesti z nešteto luknjami do pravljice. Velenjski taborniki ji pravimo Ribno. In tudi vodniški tečaj je zgodba, ki se zapiše v spomin z velikimi črkami. Vodniški tečaj se v organizaciji Rodu jezerskega zmaja redno izvaja že več kot 30 let. V zadnjih desetih letih pa se vsebine vedno bolj odpirajo, mentorsko ekipo sestavljajo posamezniki iz različnih rodov in tudi tečajnikov iz drugih koncev Slovenije je vedno več, kar nam daje širino pri zastavljanju programa.

RJZ vodniški tečaj je za marsikoga edinstven že zaradi samega prostora in velikosti našega tabora. Tečaj namreč izvajamo na rednem letnem taborjenju, v taborniškem centru Kajuhov tabor Ribno, ki na izmeno sprejme nekje med 150 in 200 taborečih. Tečajniki so deset dni v neposrednem stiku z vsemi taborečimi in se posledično vsak dan srečujejo s pedagoškim delom. Celotno taborjenje posameznik skrbi za en MČ šotor in s tem spoznava naloge ter odgovornosti vodnika na taboru. Otroke bodoči vodniki spremljajo pri jutranji telovadbi ter v večernem času, ko je na sporedu »spravljanje« v spalno vrečo in branje pravljič. Naši tečajniki pridobljeno teoretično znanje nadgradijo še z drugimi praktičnimi projekti, kot so izvedba večernega programa, izvedba večje akcije za različne starostne veje,

krajše naloge iz komunikacije, izvedba vodovega srečanja, sodelovanje pri rdeči niti tabora in druge. Mentorska ekipa vedno stremi k temu, da imajo tečajniki možnost začutiti utrip našega tabora, ko skupaj prepevamo ob večernem programu, prosti čas preživljamo v senčki ob Savi in se ob mraku vrtimo v krogu na melodijo Rimšimšim.

Eva Preložnik

VODNIŠKI TEČAJ ROD PUSTI GRAD, ŠOŠTANJ

Tudi vodniški tečaj RPG poteka v organizaciji rodu. Po tabornem prostoru se sliši vrvež otrok in tečajnikov ob vračanju z jutranje telovadbe, ko zazveni: "Priprave na zbor!" Tečajniki so že spoznali, da so z gled taborečim, zato takoj odhitijo do svojega šotora. Mentorice do njih prispemo ravno, ko še drug drugemu popravljajo ovratnike kroja. Še preden se zasliši rog za začetek zbora, se dogovorimo, kako bomo danes popestrili naš prihod v zbor.

Takoj po zaključenem jutranjem zboru se zasliši: "Vodniška zapolkrožite!" Tečajniki že rutinsko "zapolkrožijo" okoli manjšega jambora z zastavo vodniškega tečaja, medtem ko mentorica skoči po kitaro, ki je v tem zboru obvezna. Sledi predaja in-

formacij tečajnikom glede poteka dneva, in njihovih zadolžitev. Tečajniki pa lahko predlagajo izboljšave ali izpostavijo probleme s katerimi se soočajo. Tudi zastavo tečaja dvigajo in spuščajo vsak dan, da jim to ne bo delalo preglavic v njihovem vodniškem obdobju. Nov dan se je začel.

Tinkara Ošlovnik

Svet čustev

Besedilo: Tina Mervic, ilustracije: Alja Ločičnik

Vsak dan smo v stiku s čustvi. Čustva čutimo, jih izražamo in prepoznavamo pri drugih. Čustva vplivajo in usmerjajo naša vedenja v vsakodnevnih položajih. Čustva so za ljudi pomembna in koristna, saj nam omogočajo učinkovito prilagajanje fizičnemu in socialnemu okolju. Tokratni prispevek je namenjen predvsem starejšim GG-jem in starejšim. Tematike, ki jih odpira, so gotovo zanimive tudi za vodnike in starše.

Čustva igrajo pomembno vlogo pri vzpostavljanju in ohranjanju socialnih odnosov. Če bomo ves čas zagrenjeni, bomo težje našli partnerja, če bomo ves čas jezni, bomo težje ohranjali prijateljstva. Tudi, ko čutimo pozitivna čustva, se vedemo bolj prosocialno, npr. je bolj verjetno, da bomo pomagali neznanцу. Prav tako nas nekatera čustva aktivirajo z namenom, da nas pripravijo na boj ali beg oziroma uspešnejše soočenje z nastalo situacijo. Čustva lahko delujejo tudi kot motivi, ki usmerjajo naše vedenje, nam pomagajo pri doseganju ciljev in pri izogibanju neželenim položajem. Prav tako vplivajo na našo presojo, npr. kadar čutimo pozitivna čustva, se nam položaj ali izdelki zdijo boljši oziroma smo z njimi bolj zadovoljni. Čustva vplivajo tudi na učenje, več se naučimo, ko se počutimo dobro. Kar je tudi

pomembna usmeritev za vodove sestanke, če se želimo več naučiti, se moramo dobro počutiti. In zato so pomembne tudi socialne in povezovalne igre na začetku vodovih sestankov.

ČE SO ŽE TAKO VSEPRISOTNI V NAŠEM ŽIVLJENJU, JIH ZAGOTOVO NE BI BILO TAKO TEŽKO NAŠTETI. PA SE KAR PREIZKUSI. NASTAVI ŠTOPARICO NA TRI MINUTE, VZEMI PISALO IN LIST PAPIRJA TER ZAPIŠI ČIM VEČ ČUSTEV.

KOLIKO VAM JIH JE USPELO NAŠTETI?

VAM JE PROTI KONCU NAŠTEVANJE POSTALO TEŽKO ALI MORDA CELO LAŽJE?

KATERA ČUSTVA SI NAŠTEL NAJPREJ?

JE ČUSTVA TEŽKO UBESEDITI? JIH JE LAŽJE SAMO ČUTITI?

Čustva so procesi, ki izražajo človekov vrednostni odnos do zunanjega sveta ali do samega sebe. Preko čustev doživljamo odnos do ljudi, položajev, sebe ali dogodkov, t. i. objektov (npr. jezni na nekoga, zaljubljeni v nekoga, nečesa nas je strah, ponosni nase). Čustva so zapleteni procesi, ki vključujejo fiziološke, kognitivne in izrazne komponente. Čustvo začutimo, ga miselno ovrednotimo in ob tem se v našem telesu zgodijo pomembne telesne spremembe (npr. povišam srčni utrip, potenje ...), navzven pa se kažejo čustveni izrazi (npr. dvignjene obrvi, odprta usta, pokončna drža ...).

POMISLI, KAJ SE ZGODI V TVOJEM TELESU, KO ČUTIŠ JEZO. ALI KO ČUTIŠ STRAH. RAZMISLI TUDI, KAKO BI NARISAL ČUSTVENE IZRAZE, KOT SO NPR. JEZA, PRESENEČENJE, ŽALOST, VZVIŠENOST.

Katero čustvo bomo čutili, je zelo odvisno od tega, kako ocenimo položaj, v katerem je čustvo nastalo.

Če nam je položaj v prvi vrsti pomemben oziroma do njega vzpostavimo določeni vrednosti odnos, je bolj verjetno, da bomo ob njem čutili kakšno čustvo in ne bomo ostali ravnodušni. Lahko pa isti položaj ocenimo različno in čutimo različna čustva. Npr. na vodovem sestanku se učite vozlov in eden izmed vozlov ti nikakor ne uspe. Če ob tem pomisliš, da tebi nič ne uspe, lahko občutiš žalost. Če misliš, da ti ne gre, ker je vodnik to slabo razložil, lahko do njega čutiš jezo. Lahko čutiš tudi sram, ker misliš, da te vsi opazujejo in da se ti bodo smejali. Morda pa te vozli niti ne zanimajo toliko in ti ni tako pomembno, ali jih znaš, zato ostaneš ravnodušen. Poleg tega, da smo s tem primerom pokazali, da lahko isti položaj v nas in med drugimi spodbudi različna čustva ter posledično drugačno vedenje, ta primer usmeri tudi v razmislek, v kolikšni meri lahko čustva uravnavamo s tem, da nadzorujemo in spreminjamo svoje misli. S tem, ko nadzorujemo misli, uravnavamo čustva in posledično tudi vedenje.

misli

Kot vidiš, so zelo pomemben del našega vsakdana in naše duševnosti. Zato se je o njih treba pogovarjati, kljub temu da je to včasih težko.

čustva

vedenje

Čustva razlikujemo na različne vidike, glede na to, ali so prijetna ali neprijetna, močna ali šibka, vzburljajoča (spodbudijo k akciji) ali pomirjujoča (umirijo).

ČUSTVA, KI SI JIH NAŠTEL PRI PRVI VAJI, ALI DESET DRUGIH ČUSTEV RAZPOREDI NA GRAFU. SVOJO RAZPOREDITEV NA GRAFU LAHKO PRIMERJAŠ TUDI Z DRUGIMI ČLANI NA VODOVEM SREČANJU.

Ob tem je treba tudi opozoriti, da nobeno čustvo ni samo po sebi dobro ali slabo, ampak odvisno od položaja. Tako je npr. jeza ustrezna, ko se moramo postaviti zase, in neustrezna, ko nekoga nepremišljeno naderemo in s tem skrhamo odnos. Ali pa je strah koristen, kadar nam pomaga ubežati nevarni situaciji, in nekoristen, ko nas ovira pri učinkovitem nastopanju pred drugimi.

Ob tem je treba tudi opozoriti, da nobeno čustvo ni samo po sebi dobro ali slabo, ampak odvisno od položaja. Tako je npr. jeza ustrezna, ko se moramo postaviti zase, in neustrezna, ko nekoga nepremišljeno naderemo in s tem skrhamo odnos. Ali pa je strah koristen, kadar nam pomaga ubežati nevarni situaciji, in nekoristen, ko nas ovira pri učinkovitem nastopanju pred drugimi.

Čustva delimo na temeljna in kompleksna. Temeljna so strah, jeza, veselje, žalost, presenečenje, gnus. Temeljna so, ker so prirojena in se pojavijo v prvih letih življenja ter se pri vseh podobno razvijajo. Prav tako so univerzalna, kar pomeni, da jih doživljajo vsi ljudje, ne glede na kraj bivanja in glede na kulturo. Obrazni izrazi za ta čustva so povsod po svetu enaki. Kompleksna (npr. ljubosumje, sovraštvo, ponos) se pojavijo kasneje v razvoju človeka in so bolj odvisna od vpliva okolja. Poglejmo primer dveh temeljnih čustev.

STRAH doživljamo, kadar ocenimo, da je ogroženo nekaj za nas pomembnega. Tako se npr. mlajši predšolski otroci bojijo ločitve od staršev, teme, velikih živali... Naši najmlajši člani – murenčki se bojijo divjih živali in domišljjskih bitij. Zato je še toliko bolj pomembno, da tako majhnih otrok ne strašimo z zgodbicami o strašnih bitjih na taborjenju. Nekoliko starejši MČ-ji imajo že bolj realistične strahove (strah pred fizično nevarnostjo, boleznijo, strahovi, povezani s šolo) in socialne strahove, ki so značilni tudi za

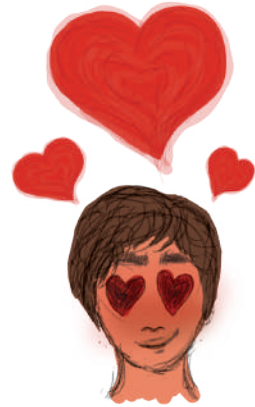
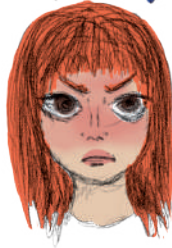
GG-je ob koncu osnovne šole in kasneje v mladostništvu, npr. strah pred zavrnitvijo, zasmehovanjem in neodobravanjem. Za starejše so značilni tudi storilnosti strahovi (npr. strah pred neuspehom).

ŽALOST doživljamo, kadar izgubimo nekaj za nas pomembnega (odziv na neprijetne življenjske dogodke). Žalost je v zahodni kulturi kot čustvo nadoločen način tabuizirana, saj težko govorimo tem, da smo žalostni, običajno tega čustva ne želimo kazati pred drugimi.

»Fantki ne jokajo,« ali: »Ne bodi taka cmera, saj nisi punčka,« ali: »Deklice se ne smejo tako jeziti, to ni primerno za dame.« Vse te izjave izražajo socialna pričakovanja, vezana na tradicionalne spolne vloge.

Dekleta naj bi bila bolj povezana s skrbjo za druge, zato naj bi bila čustva pri njih bolj pomembna.

Ampak tak način razmišljanja ni več aktualen. Spodbujati bi bilo treba, da lahko vsi, ne glede na spol, čutijo vsa čustva, saj je čutiti človeško.

STE SE ŽE KDAJ S KOM POGOVARJALI O IZGUBAH V VAŠEM ŽIVLJENJU, O ŽALOSTI IN O SMRTI? ALI JE BILO TAKIH POGOVOR VELIKO ALI MALO? ALI LJUDJE NA SPLOŠNO RADI RAZLAGAJO, KDAJ IN KAKO DOŽIVLJAJO ŽALOST?

Ko odrasli otrokom ne pustijo izraziti pristinih čustev, lahko to vodi v težave s samopodobo, v zmanjšano možnost čustvovanja, slabše socialne odnose, poleg tega pa se otrok nauči neustreznih vedenjskih vzorcev, da čustva potlačijo z avtoriteto sprejetosti.

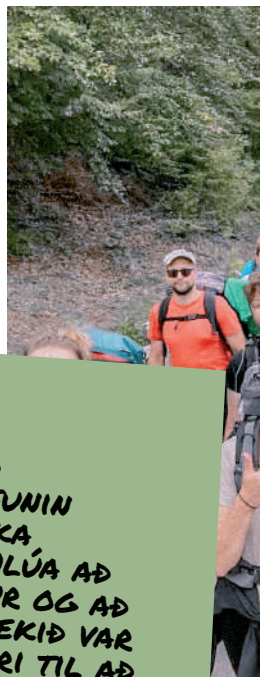
Pri izražanju čustev veljajo nenapisana pravila, ki jih spoznamo pri socializaciji in vključenosti v družbo. Pravila za izražanje čustev se dotikajo informacij o tem, kako (na kakšen način, kako intenzivno) jih izražamo in kako doživljamo, katera čustva je zaželeno izražati in katera prikrivati ter kdaj je čustva primerno in zaželeno izražati. Pravila izražanja čustev se pri fantih in dekletih razlikujejo. Zagotovo ste že bili priča, ko je kdo rekel:

Svet čustev je zelo raznolik, zelo pisan in zelo lep. Občasno kompleksen in prav zato ga je treba z zanimanjem raziskovati vsak dan znova.

So bili Latvijec, Č Slovenec in Islan

Besedilo: Iva Štefanija Slosar, Védís Helgadóttir, Olivera Draško

Tečaj Wood Badge smo predstavili že v prejšnji številki, prav tako je v tokratni številki na ogled nekaj fotografij. A ker so na tečaju na mednarodnem programu tudi udeleženci iz tujih držav, smo se odločili, da se malce pozabavamo in poleg misli o taborništvu spoznamo tudi druge jezike.

ÉG TÓK ÞÁTT Í WOOD BADGE NÁMSKEIÐINU VIÐ HIÐ UNDRFALLEGA BOHINJVATN Í AGÚST 2022. UPPLIFUNIN VAR ÞASAMLEG OG ÉG NAUT ÞESS VIRKILEGA AÐ TAKA ÞÁTT Í NÁMSKEIÐINU. Í EINA VIKU FENGUM VIÐ AÐ HLÚA AÐ PERSÓNULEGUM ÞROSKA, FINNA LEIÐTOGANN Í OKKUR OG AÐ BAETHA LEIÐTOGAHAEFLEIKA OKKUR. SÓLARHRINGSHAEKID VAR EINN AF HÁPUNKTUNUM EN ÞA FENGUM VIÐ TÆKIFAERI TIL AÐ VERJA MIKLUM TÍMA MEÐ FLOKKNUM OKKAR OG AÐ KYNNAST ÖLLUM BETUR. Á SEINNI DEGI HÆKSINS GENGUM VIÐ HVERT Í SINU LAGI EN ÞAÐ ÞÓTTI MÉR LIKA AHUGAVERT ÞVI ÞA FÉKK ÉG TÆKIFAERI TIL AÐ HUGSA UM MIG SEM LEIÐTOGA OG HVAD ÉG HEF LAERT Í NÁMSKEIÐU. Á NÁMSKEIÐINU LAERÐI ÉG MEIRA EN MIG HEFÐI NOKKURN TÍMANN GETAÐ ÓRAÐ FYRIR, BAETHI UM SJÁLFA MIG OG LEIÐTOGAFARNI MINA OG FYRIR ÞAÐ ER ÉG MJÖG ÞAKKLÁT. FYRIR UTAN ÞAÐ AÐ LAERA MARGT UM LEIÐTOGAHAEFNI OG PERSÓNULEGAN ÞROSKA FANNT MÉR MJÖG GAMAN AÐ LAERA UM ALLAR SLOVENSKU SKATAHEFDIRNIR, EINS OG T.D. AÐ SEGJA: „MMMM“ Í STADINN FYRIR AÐ KLAPPA EÐA HRÓPA EFTIR SKEMMTIATRÍÐI. NÁMSKEIÐIÐ VAR ÓGLEYMANLEGT OG ÉG HLAKKA MIKID TIL AÐ HITTA ALLA AFTUR Í FEBRÚAR 2023!

VÉDÍS HELGADÓTTIR, _____

Črnogorka, vodka v Bohinju ...

Vudbedž je jedinstvena prilika za razmenu iskustva, znanja i ideja sa drugim vodama u izviđaštvu. Iskustveno učenje je bilo osnova aktivnosti na Bohinju! Doživela sam značajne interakcije sa učesnicama iz Letonije, Crne Gore, Slovenije i Islanda. Moram da priznam, pre dolaska na aktivnost osim uzbuđenja u svoj ranac sam spakovala i izvesnu dozu očekivanja. Nisu bila izneverena! Osim prenetog znanja i novih metoda, stekla sam nešto još dragocenjije, inspiraciju i motivaciju. Atmosfera je bila iskrena i prožimajuća. Cela aktivnost je bila interaktivna i stimulativna. Osetila sam se prepoznato, cenjeno i poštovano tokom celog trajanja aktivnosti. Zahvalna sam organizatorima što su nam davali prostora za ličnu odgovornost i doživljavali nas kao sebi jednake. Reflektovala sam o svojim snagama i slabostima kao lidera i odlučila da stavim akcenat na potencijale. Postavila sam ciljeve za budućnost i pomislila o svojim ulogama i vrednostima u izviđaštvu. Osetiti da je pred tobom izazov ali i da si u sigurnom okruženju je nešto što sam želela da ponese sa sobom. Vudbedž je bio podsetnik da je izviđaštvo putovanje koje nosi sa sobom puno prilika za rast i razvoj. Ono što osećamo, mislimo, govorimo, radimo i učimo je važno! Liderstvo i lična odgovornost mogu delovati zastrašujuće i u odrasлом dobu i u izviđaštvu. Ono što će me motivisati da se suočim sa strahom je vera u proces i ljude koji su njegov deo. Bilo gde da su! Zahvalnost za prevazilaženje strahova ovog leta ide Vudbedžu

Olivera Draško,

UGANI, OD KOD ...

Uporabi malo raziskovalnoga duha in na črto poleg imen podpisanih avtoric pisem iz tujine dodaj, iz katerere države prihajata. Na naslednji strani pa te čakata prevoda. Ugotovi, kateri prevod pripada kateremu pismu. Lahko pa si še bolj drzen/drzna in pismo v tem ali onem jeziku celo prebereš naglas pred celim vodom. Grem stavit, da ne upaš!

Avgusta 2022 sem se udeležila tečaja Wood Badge ob čudovitem Bohinjskem jezeru. Izkušnja je bila neverjetna in na tečaju sem resnično uživala. Cel teden smo imeli priložnost, da se osebnostno razvijamo, v sebi najdemo vodjo in raziskujemo načine, kako izboljšati svoje voditeljske sposobnosti. Vrhunec je bil gotovo odhod na 24-urni pohod, kjer smo imeli priložnost preživeti veliko časa z našimi skupinami in bolje spoznati vse v vodu. Drugi dan pohoda smo hodili ločeno in tudi to je bila zame zanimiva izkušnja, saj sem imela priložnost razmišljati o sebi kot vodji in o tem, česa sem se na tečaju naučila. Na tečaju sem o sebi in svojih vodstvenih sposobnostih spoznala več, kot sem si lahko predstavljala, in za to sem zelo hvaležna. Poleg tega, da sem se veliko naučila o vodenju in osebnem razvoju, sem uživala tudi v spoznavanju vseh slovenskih taborniških običajev, kot je recimo "mmmmm ..." namesto ploskanja ali pa vzklikanje kar tako, za zabavo. To je bil nepozaben tečaj in res se veselim ponovnega srečanja z vsemi zopet februarja 2023!

Wood Badge je enkratna priložnost za izmenjavo znanja, izkušenj in idej z drugimi taborniškimi vodjami. Učenje z delom je bila osnova aktivnosti v Bohinju! Navezala sem pomembna poznanstva z udeleženci iz Latvije, Slovenije, Črne gore in Islandije. Moram priznati, da sem pred prihodom na tečaj poleg navdušenja v svoj nahrbtnik pripravila tudi nekaj pričakovanj. Vsekakor nisem bila razočarana! Poleg znanja in novih metod sem dobila še nekaj pomembnejšega, navdih in motivacijo. Vzdušje je bilo pristno in nalezljivo! Celoten tečaj je bil interaktiven in spodbuden. Med aktivnostmi sem se ves čas počutila opaženo, cenjeno in spoštovano. Hvaležna sem organizatorjem, da so nam dali prostor za osebno odgovornost in nas obravnavali kot sebi enake. Razmislila sem o svojih vodstvenih prednostih in slabostih ter se odločila, da se osredotočim na potenciale. Zadala sem si nekaj ciljev za prihodnost in začela razmišljati o svojih vrednotah ter vlogah znotraj taborništva. Občutek, da so pred teboj izzivi, a hkrati, da si v varnem okolju, je nekaj, kar si želim vzeti s seboj. Wood Badge me je spomnil, da je taborništvo potovanje, ki s seboj prinaša veliko priložnosti za rast in razvoj. To, kar čutimo, mislimo, govorimo, delamo in se učimo, je pomembno! Vodenje in osebna odgovornost se lahko zdita zastrašujoči tako v odraslosti kot v taborništvu. Kar me bo motiviralo, da se soočim s tem strahom, je vera v proces in ljudi, ki so del njega. Kjer koli že so! Zasluge za premagovanje strahov to poletje gredo Wood Badgeu!

Velika kosmata zelena usta, Ana Sitar

Besedilo: Maja Kramar

Tokrat v rubriki Knjigožer predstavljamo knjigo Velika kosmata zelena usta, ki jo priporočamo v branje Medvedkom in čebelicam. Vsebina pravljice je še kako primerna tudi za starejše.

V gozdu je nov prebivalec – medved Žiga. Veverica Urška ga je videla prva in zajca Miha je zanimalo, kakšen je. Veverica mu je povedala: "Velik, kosmat, z velikimi usti. Pred njegovim domom je bilo parkirano zeleno kolo. Videti je, da rad kole-sari. In slišala sem ga prepevati. Ni izbirčen. Poje vse: hitre in počasne. Deluje prijazno. Ko sem šla mimo, je ravno ugriznil v sveže jabolko, se mi nasmehnil in pomahal." Zajec je nato odhitel novico povedati ježu Aljažu, jež Aljaž žabi Luciji in tako

dalje. Opis novega prebivalca se je z vsakim novim parom ušes in ust vse bolj spreminjal. Znotraj govorice je medved Žiga postal nekdo, ki še sam sebe ne bi prepoznal. Šele, ko je novica dosegla sovo Martino, so živali spoznale, da govorice sploh niso resnične in da je bolje, če resničnega medveda Žigo najprej spoznajo ter mu vsi skupaj izrečejo dobrodošlico.

Knjiga govori o tem, kako se lahko iz ust v usta zgodba spreminja. Kaj nastane, če v zgodbi ali novici vsak nekaj izpusti in kaj doda. Tako nastanejo govorice. Namesto da verjamemo vsemu, kar se o nekem govori, je bolje, da se s tistim, o katerem gre beseda, sami pogovorimo. Tako bomo osebo spoznali in ji dali priložnost, da sama naredi prvi vtis.

NEKAJ VPRAŠANJ ZA RAZMISLEK

Kako bi se ti počutil, če bi slišal, da o tebi govorijo slabe stvari?

Kaj bi naredila, če bi bila v družbi, ki o nekem slabo govori?

Žal se zelo pogosto pogovarjamo o slabih lastnostih nekoga, zato te vabim, da na list papirja narišeš svojo prijateljico ali prijatelja in zraven napišeš, kako bi jo ali ga predstavil, predstavila drugi osebi.

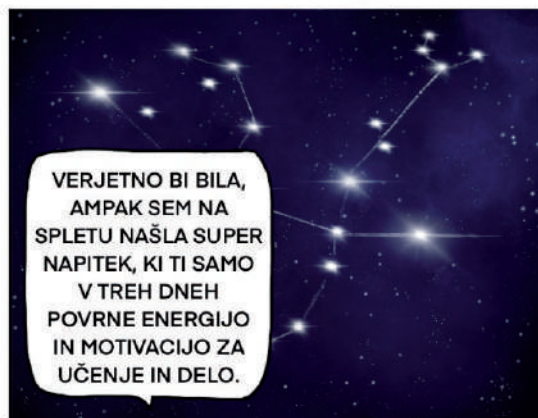
VODNIKI

Za aktivnost na vodovem srečanju napišite opis izmišljene osebe (ali pa tudi resnične in na koncu ugotovljajte, kdo bi to lahko bil). Vsi razen enega član zapustijo prostor. Član, ki je ostal, prebere opis. Nato v prostor pride en član in ta, ki je prebral opis, mu po spominu opiše osebo. Nato ta, ki je poslušal, po spominu preda opis naslednjemu članu, ki pride v prostor, in tako dalje do zadnjega. Zadnji vsem skupaj predstavi osebo. Ali se je kakšna informacija spremenila? Je bilo kaj izpuščeno, dodano?

TINKA in BOJAN

modrujeta

NAPISALA: TIS A
NARISALA: ŽAL A

NE. VSI TI OKRASKI
OKOLI NAS. BUČE IN
OKOSTNJAKI ZA NOČ
ČAROVNIC, V
TRGOVINAH PA ŽE
PRODAJAJO
ČOKOLADNE BOŽIČKE.

UF, JA ... RES NE RAZUMEM
TISTIH, KI ŽE ZDAJ KUPUJEJO
BOŽIČNE OKRASKE, KO PA ŠE
SNEGA NI.

JAZ PA NE RAZUMEM
TISTIH, KI SE ŠEMIJO ZA
NOČ ČAROVNIC. SAJ
IMAMO PUST, KI JE VELIKO
BOLJ PISAN.

MOJ MČ VOD ŽE PIŠE
PISMA ZIMSKIM
DOBRIM MOŽEM.

MOJ GG VOD PA BO
ORGANIZIRAL DELAVNICO
ČAROVNIŠKEGA LIČENJA.

LE KDO BI JIH RAZUMEL ...

EJ, TI!
SI VIDEL, DA SE JE
MED NAJINIM
POGOVOROM
NEBO VEČKRAT
SPREMEILO?
PREPOZNAŠ
KATEREGA OD
OZVEZDJI?

Veliki voz, Andromeda, Kastopelja, Perzej, Orion.

RUMENE STRANI

Prerokuje in obrekuje: Nostradamus Tračar

GROSUPELJČAN JE VEDNO UREJEN. TUDI NA TABORJENJU.

TEČAJNIKI PIONIRSTVA IN BIVANJA V NARAVI SO SE ODLOČILI, DA SKUPAJ Z MENTORJI OBLIKUJEJO KOLEDAR ZA LETO 2023. ZA NASLOVNICO SO ŽELELI POSNETI ENO »KLASIČNO PIONIRSKO«, A VSE PA NI ŠLO TAKO GLADKO ...

A ZDEJ BOMO PA ŠE SEBEK DELALI?!

DEJ NO, HITRO FOTKEJ, NEKEJ MI POKA POD DESNO NOGO.

ČE STE ZINTERESIRANI ZA NAKUP KOLEDARJA BVN, SE JIM JAVITE NA FACEBOOK: PIONIRSTVO IN BIVANJE V NARAVI.

TABORNIK VEDNO PROTESTIRA. IN JE ZRAVEN NASMEJAN.

NAGRADNO VPRAŠANJE

VELIKO LJUDI, KI JE BILO NA ZLETU, JE POUJARJALO, DA JE RAZGLED NA TRIGLAV NA TABORNEM PROSTORU IDEALEN ZA ROMANTIČEN ZMENEK. OB VPRAŠANJU, ČE SO ŠLI TUDI SAMI NA KAKŠEN ZMENEK, SO VSI ODKIMALI.

ZANIMA NAS TOREJ, KDO NA ZLETU JE ŠEL NA ZMENEK? JE BIL USPEŠEN? ;)

KO ME LJUDJE VPRAŠAJO, KAKO SE BOM GREL TO ZIMO.

SLIŠANO V UREDNIŠTVU

»LEPO JE IMETI TUŠE BREZ STREHE NAD GLAVO, DOKLER NAD SABO NE ZAGLEDAŠ LJUDI, KI SE PELJEJO S SEDEŽNICO.«

PRIČAKOVANJA

REALNOST

SE SPOMNITE POMLADI, KO SMO GLASOVALI ZA TABORNIŠKI HŮDI? MED MOŽNOSTMI (IN ZELO BLIZU ZMAGE) JE BIL TUDI TA MOTIV:

KONČNO SMO NAŠLI TUDI IZVIRNO PODOBO:

A group of five young people, three girls and two boys, are standing on a paved path in a lush green forest. They are all wearing backpacks and casual outdoor clothing. The girls are on the left, and the boys are on the right. The background is filled with tall trees and dense foliage, creating a vibrant green atmosphere.

**NI UČENJA,
KI BI GA LAHKO
PRIMERJALI
Z ZGLEDOM.**

SIR ROBERT BADEN POWELL